

START

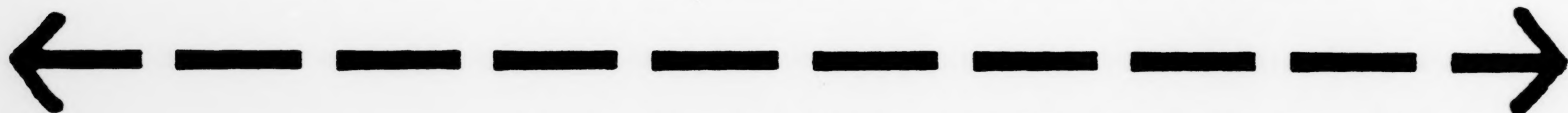

REEL 47

Microfilmed 1990

**University of California
Reprographic Service
Los Angeles, CA 90024-151804**

6 inches

Reduction Ratio

8:1

**National Preservation Program for
Biomedical Literature:**

**Preservation of Persian and Arabic
Medical Manuscripts**

**Funded in part by the
National Library of Medicine
and the
University of California at Los Angeles**

(Contract Number N01-LM-9-3534)

October 1989 - September 1990

**The material on this microfilm
is of varying quality. Portions
of the material may illegible due to:**

Aged paper

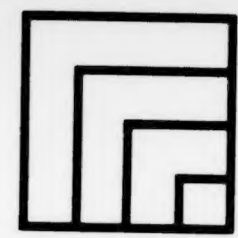
**Foxed, stained, or insect
damaged paper**

Water damaged paper

Glossy paper

Illegible script or faded ink

**Red and purple within the
manuscripts may appear paler.**

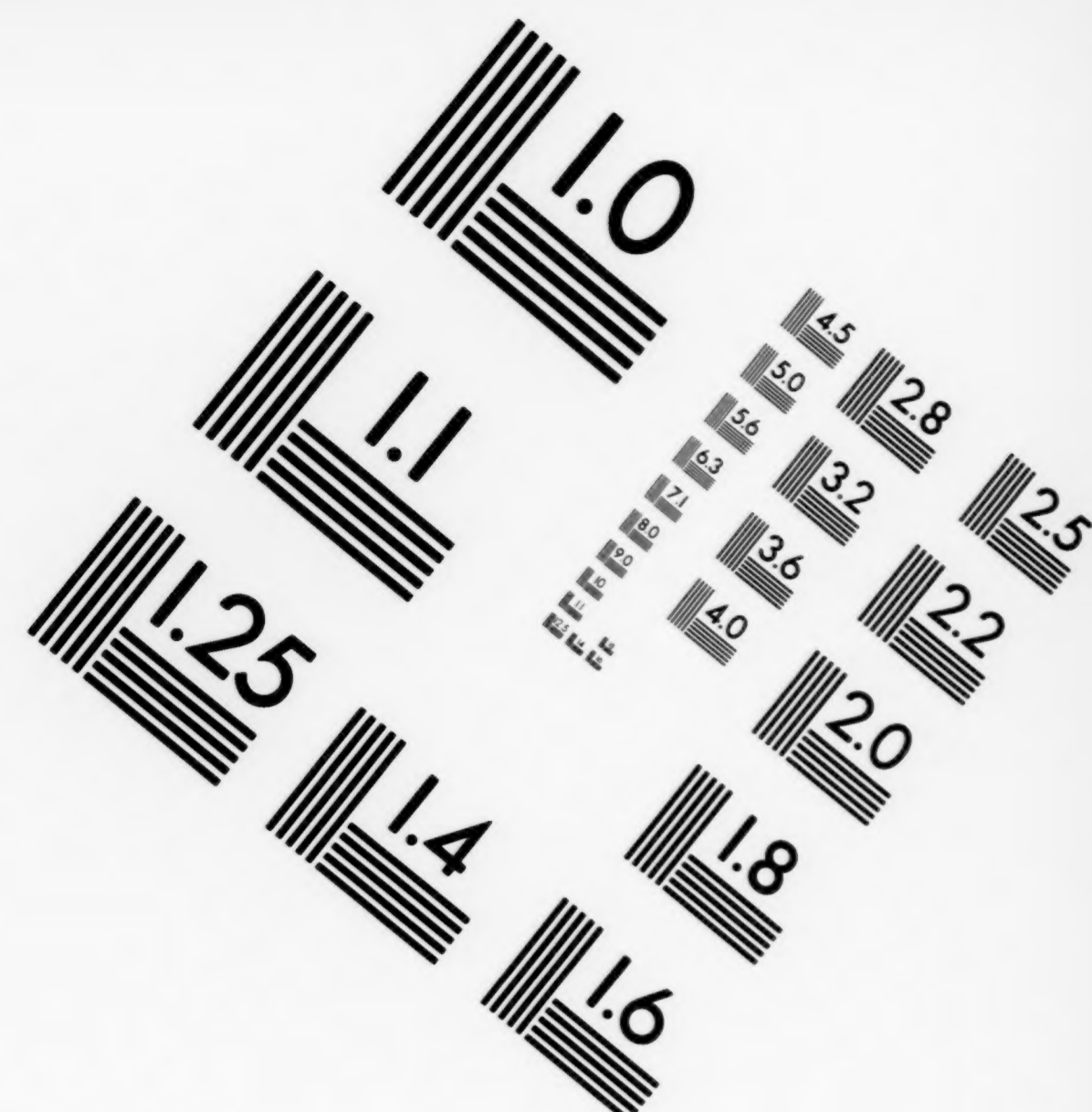
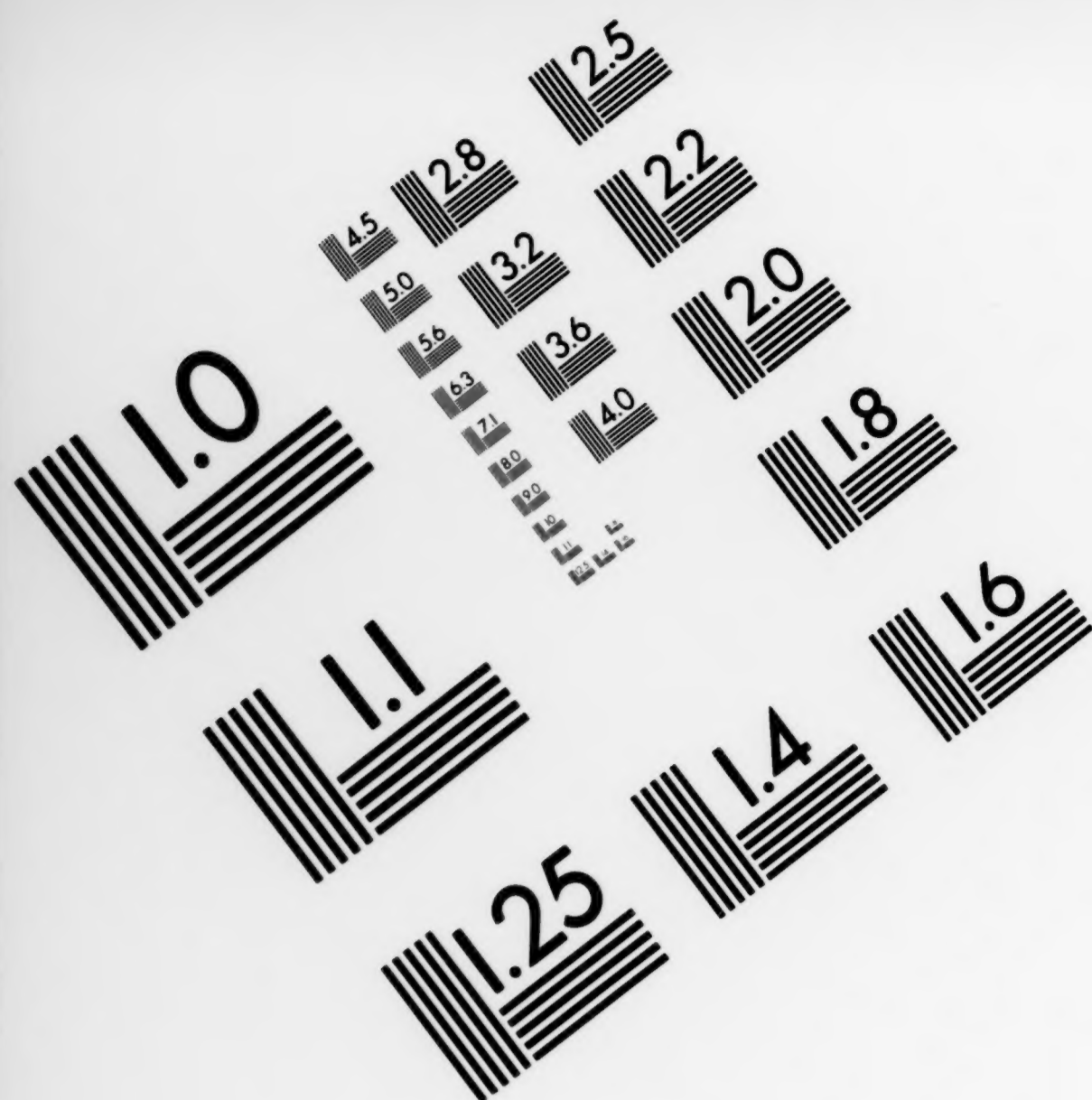

AIM

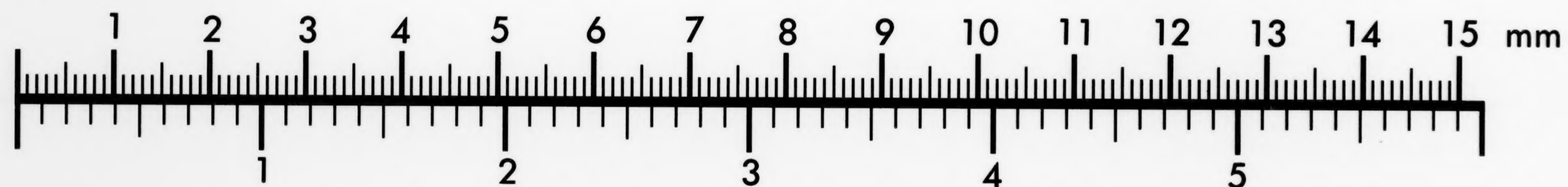
Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

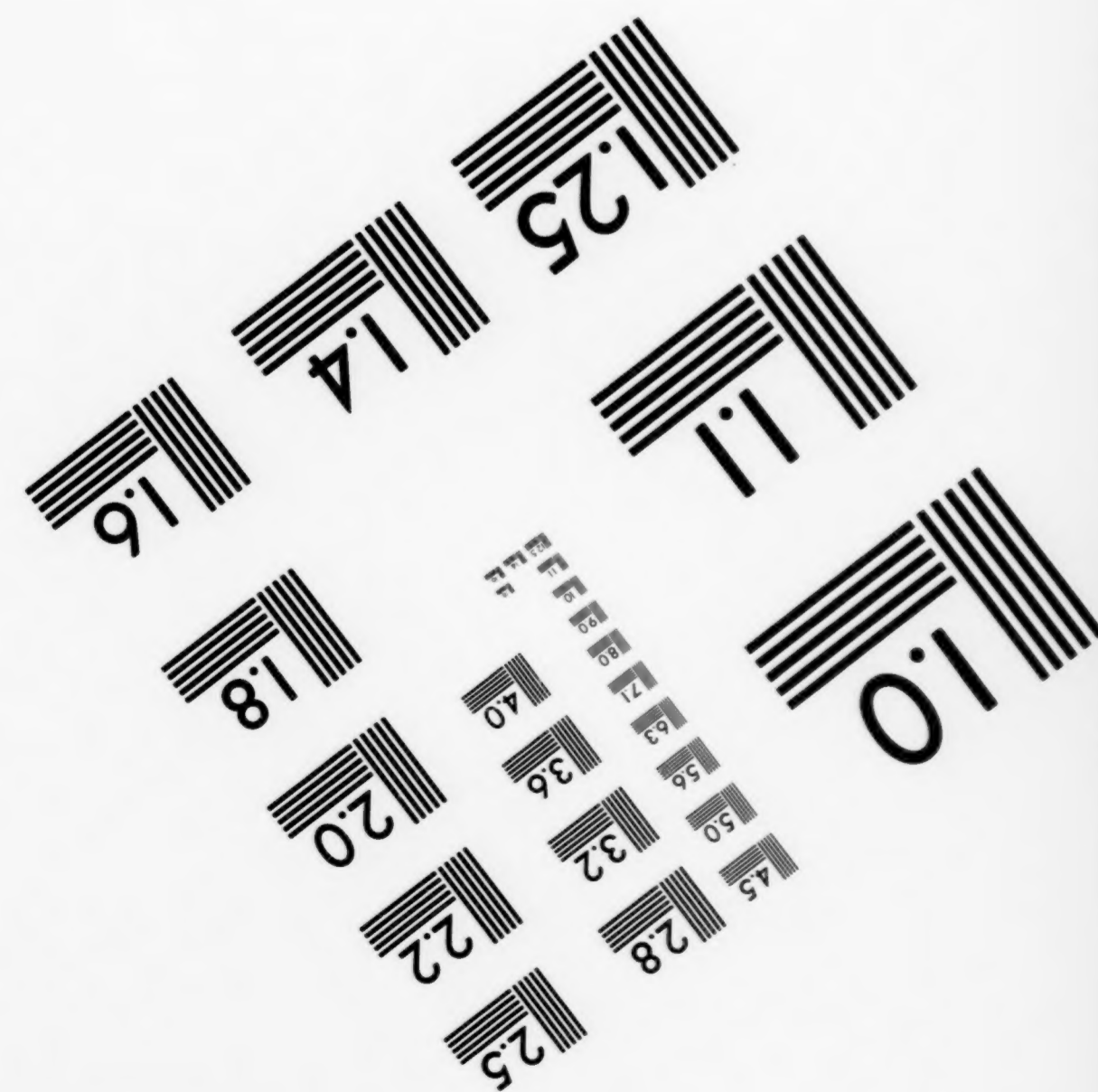
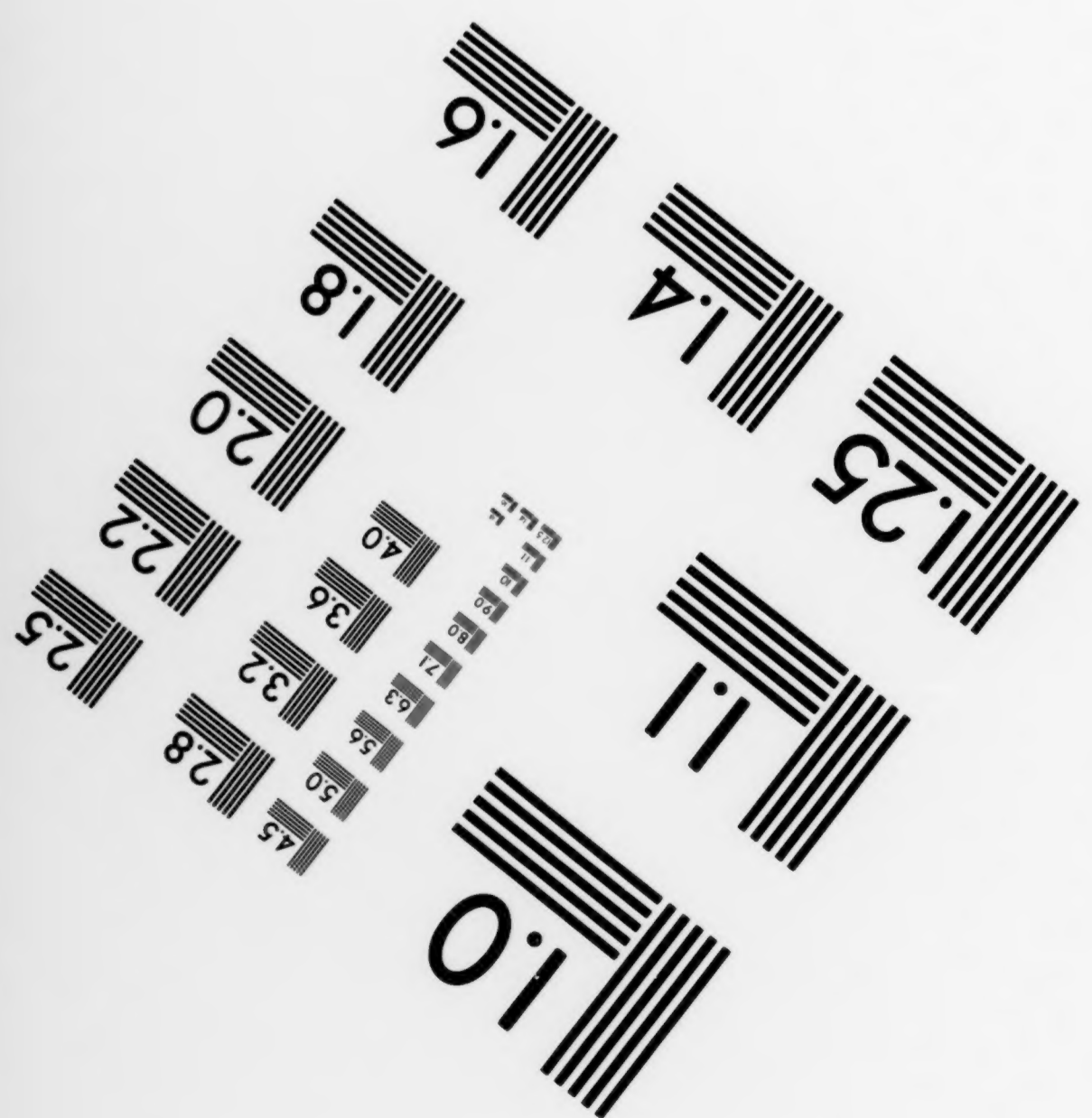
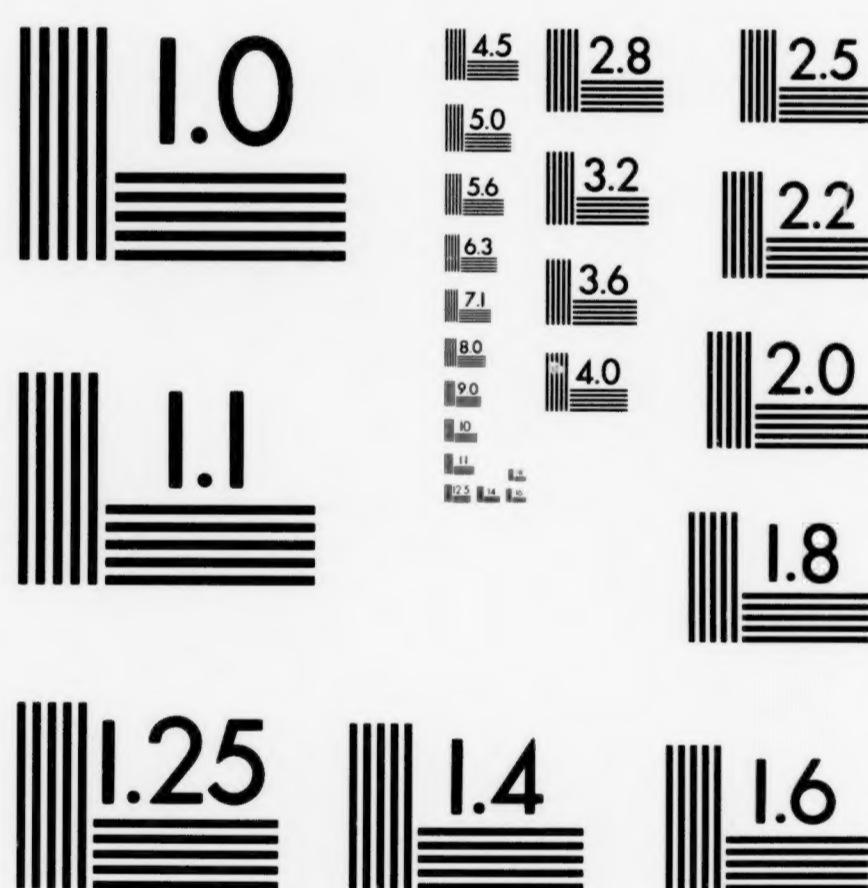
301/587-8202

Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

**Los Angeles,
University of California**

Louise M. Darling Biomedical Library

**History and Special Collections
Division**

Persian Medical Manuscript Collection

(Shelved as Ms Collection 60)

**For permission to publish, or obtain
copies of microfilm, write to:**

**History and Special Collections Division
Louise M. Darling Biomedical Library
University of California, Los Angeles
Los Angeles, CA 90024-1798
U.S.A.**

*Ms.
coll.
no.60
RARE

Persian medical manuscripts. -- ca.
1100-ca. 1900.

150 v. ; 15 x 8-38 x 24 cm.

Entire collection microfilmed as part
of a National Library of Medicine
preservation project: the preservation
master negative is at NLM; the printing
master negative is at the University of
California's Southern Regional Library
Facility; a positive copy is housed in
the UCLA Biomedical Library's History
Division.

Formerly a part of: Near Eastern
manuscript collection, Dept. of Special
Collections, University Library,
University of California, Los Angeles,
and assigned accession no. 1117.
Transferred to the History Division
of the UCLA Biomedical Library in

CLU-M

ejf 891113

CLUHsl SEE NEXT CRD

*Ms.
coll.
no.60
RARE

Persian medical manuscripts. ... ca.
1100-ca. 1900. (Card 2)
March, 1986.

Finding aids: Annotated and indexed
list available in library: Richter-
Bernburg, Lutz, Persian medical
manuscripts at the University of
California, Los Angeles: a descriptive
catalogue (Malibu: Undena
Publications, 1978)

1. Medicine, Arabic. 2. Manuscripts,
Medical. I. University of California,
Los Angeles. Louise M. Darling
Biomedical Library. History and Special
Collections Division. II. Series: Near
Eastern manuscript collection; no.
1117.

CLU-M

ejf 891113

CLUHsl

Persian Medical Manuscript Collection

Ms. 47

(Richter-Bernburg No. 126)

Author: Jalāloddīn Moḥammad Eṣfahānī

Title: [Resālā-ye ḥefẓ-e ṣeḥḥat]

44 fols., 185 x 115 mm

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

photograph

۳۳ در سردی ناله
 ۳۴ در سردی ناله
 ۳۵ در سردی ناله
 ۳۶ در سردی ناله

۳۳ در سردی ناله
 ۳۴ در سردی ناله
 ۳۵ در سردی ناله
 ۳۶ در سردی ناله

۳۳ در سردی ناله
 ۳۴ در سردی ناله
 ۳۵ در سردی ناله
 ۳۶ در سردی ناله

۳۳ در سردی ناله
 ۳۴ در سردی ناله
 ۳۵ در سردی ناله
 ۳۶ در سردی ناله

Handwritten notes on the left side of the page, including a large diagonal line and various illegible text.

۳۳ در سردی ناله
 ۳۴ در سردی ناله
 ۳۵ در سردی ناله
 ۳۶ در سردی ناله

۳۳ در سردی ناله
 ۳۴ در سردی ناله
 ۳۵ در سردی ناله
 ۳۶ در سردی ناله

۳۳ در سردی ناله
 ۳۴ در سردی ناله
 ۳۵ در سردی ناله
 ۳۶ در سردی ناله

۳۳ در سردی ناله
 ۳۴ در سردی ناله
 ۳۵ در سردی ناله
 ۳۶ در سردی ناله

۳۳ در سردی ناله
 ۳۴ در سردی ناله
 ۳۵ در سردی ناله
 ۳۶ در سردی ناله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حدوتنایی که در فایح عطر آن مجال خلوت نشینان عالم
 ملکوت را مضمون دارد و شکر و سپاسی که فوایح نثر آن جامع
 سجده طراز آن است و معنی سازد ذات ذوالجلال
 نزد که از کبریا و کون کانه موجود اتر از کم عدم بیا
 وجود آورد و از میان ایشان جوهر پاک آدم را در عالم خاک
 و بخت آن را در زمین خلقه مخلق بشریاب و علم
 آدم الاسماء کلها سرشار معرفت ساخت و از آن جوهر کرام
 جواهر بسیار و در شاهوار ایجاد و بتاج کثیر اینهاج

مستلزم علی کثیر من خلقنا تفضیلا سر بلند ساخت تا بیست
 آثار قدرت یزدانی و حکمت بالغه ربانی بر صفتها و صفات
 پیدا و هویدا شد و از میان ایشان سید سادات و سید سعادت
 بر کردید تا خلق بر سر خطا و ضلالت بشهرستان هدایت ارشاد
 نامل فی الذی قلنا محمد فیها جلال الله فعم الرب والموت
 الله تعالی الله و صلوات صلوات نامحذود و محف نجابت
 نامعدود شامر قد مظهر و مشهد من غیر شکر و سپاس
 و ما فلك جلال شمع الرحمن اقبال و صفة
 یعنی سبکوزن و خواجه قاب و قوسین مقصود و فلاك
 خلقت الافلاك کبر خاتم و ما ارسلناک مکرم محبت محمد
 مصطفی علیه من الصلوات افضلها و من الحیات اکملها و اول
 سلیمان عبرت و در فوایح عطر آن جوهر مظهر

مقدمه در ادب و آداب و احوال و اخلاق که هر یک در دو بابی است
 و در این کتاب و بر آنکه مقیم آن تارک، فیکم الثقلین کتاب
 الله و عزیزی خاصه المصون ^{شعر} و ذکر الله المغفور ^{بعت}
 من کنت مولاه فعلی مولاه اما بعد و نظر ^{بجانب} انش و پیش و
 دقت طبعان حدیثه آفرینش پوشیده نیست که علم را مرتبه اعلی
 و درجه قصوی است و محصل آن بر کافه اهل جهان از پیرو
 جوان و اجداد علم طب که در هیچ آن بدانسان و خیرت
 علم در کتاب کیمیا و الحکمت و لغت که منافی آدم مشرف ^{خیز}
 و حضرت رسالت پناهی با علوم را کازم بکنانکاشه
 فرمود که عالم علمان علم الابدان و علم الادیان و علم الایمان
 بر علم الادیان مقدم داشته اند زیرا که تا صحت بدن و سلا
 افعال و جود قوی حاصل نشود آراء فرائض و سنن ^{مثلا} و

او امر و نهی حضرت ذوالمنن بر وجه اکل و احسن صورت ^{تذکره}
 و چون عرض از علم طب حفظ صحت و رفع مرضت و رفع مرض
 و طغیة اطبابت و در آن باب تا لیف جامع و تقنی فایده نموده
 بود و علم حفظ ^{صحت} کافه خلاقی واجب و ضروری بود که بنا
 که زینب کنان جلال الدین محمد طبیبی ^{طی} طرکند اما اینکه رساله درین
 باب ساخته و پرداخته شود و چون پیوسته مکنون ضمیر فقیر
 هواری پیش نهاد خاطر این حیر بود که این رساله و چیزه از خار ^{شعر}
 و عیب بری و این در نظر کل چنینان حدایق معانی مستحسن باشد
 مزین بالقاب هیون علی حضرت قضا قدرت کیوان رفعت ^{میرغ}
 صولت آفتاب و ج شاهی منبع الطاف نامتناهی مطلع ^{من}
 و اما این معدن جود و احسان صاحبقران داد کسوفه زمانه
 مجرب بر مجلس سلطین عالم مالک رقاب ام باسط مهاد عدل و

4
7/7

>

>

اصفهان

ساخته

اول

انقلاب فادام اساس حرد واعتساف حامی شریعت خیر البشر
مروج مذهب اثنی عشری کل بوستان مصطفوی خلف دود
مرضوی مرفوع لواء الولاية فی الافاق مالک سریر الخلافة
بالارث والاستحقاق السلطان بن السلطان ان بن السلطان
والخاقان بن الخاقان ابوالمظفر ابو المنصور شاه سلیمان
الصغری الموسوی بهادر خان خلد الله تعالی ملکة و عدله
وسلطانه و ابد الله علی رؤس العالمین ظلالة ارفاقه و بره و
ومرت بر مقدمه و فصول غنوم مقدمه و بیان محنت و مرض
اقوال اطباء بانکه محنت عبارتست از هیت بدنیة که افعال
بدنیة بیبا و لذاتة سلیم واقع شوند و مرض صداوت بنا
مذهب الیون و هر یک از این محنت و مرض را اسباب باشد
و این اسباب بعضی ضروری و بعضی غیر ضروری میباشد و

اسباب غیر ضروری بعضی مضاد طبیعت و بعضی غیر مضاد ^{شکل}
پس مادام که مراعات و تعدیل در اسباب ضروری که اطبا
سته ضروری بگویند و آن هوا و ماکول و مشروب و نوم و ^{بینه}
و حرکت و سکون ^{بینه} و حرکت و سکون تناسلی و استفرغ و
احتیاس است واقع شود و اجتناب و اجتناب از اسباب مضاد
صحت حاصل خواهد بود و عمل در حفظ صحت تعدیل در اسباب
ضروری است تا آنکه بطوایب محموده بدنی که ماده ارواح ^{قوی اند}
امین از تحلل و یقین باشند و لهذا شیخ ابو علی میگوید که امتلا
شدید خواه از طعام و خواه از شراب در هر حال ضرر است ^{سؤال}
کردند از طبیب عربی که در کله که ما الطب کفت الحجة و
الإعتدال یعنی از او پرسیدند که طب چیست گفت پر همز و کم
و حمایت و رعایت اعتدال در اکل و شرب و صدق این قول

حضرت رسول صلی الله علیه و آله است که میفرماید که
 المعدة بيت كل داء والحمة داء كل دواء افلاطون میگوید
 اذا ^{جاءت النفوس صارت الاجسام ارواحا واذا اشيعت صارت}
 الارواح اجساما یعنی هرگاه که ^{سنة} نفس میگردند
 اجسام ارواح بیوقت و بسکی و بدین هم میرسد و اگر ^{سیر}
 شوند نفوس میگردند ارواح اجسام یعنی قتل و سنگینی در
 ارواح هم میرسد و نیز افلاطون میگوید که اگر اسراف در ^{بدن}
 واقع شود موجب ستم و مرض و ابتلا با انواع شداید بالعرض
 خواهد شد نقل کرده اند که حکیمی مبالغه در تقلیل غذا میکرد
 باو گفتند که تقلیل در غذا موجب ضعف اعضا و تحلیل ^{لتن} طولی است
 جواب گفت که انا اکل حق اعیش لا اعیش ان اکل یعنی ^{مخبر}
 که نفس کنیم و زنده باشیم نه زندگی ما از برای خوردن است و

مخبر

و همچنین که افراط مضرت تقریبا نیز مضرت لهذا اطبا گفته اند
 که الحمة فی الصحة كالخلیط فی المرض یعنی برهیز کردن در ^{صحت}
 مضرت همچنانکه ناپرهیزی در مرض و همچنین گفته اند که ملا ^{صحة}
 الحمة تنك البدن ^{بذلك} یعنی همین برهیز کردن موجب ^{ضعف}
 بدن و لاغری میشود پس ظاهر شد که موجب کمال حقه خیر ^{مورد}
 او سطرها احتراز از افراط و تقریبا واجب باشد بیاید دانست که
 حفظ صحت بدنهای خارج از اعتدال و هر یک بتفصیل باید کرد
 آید فصل بدانکه حفظ صحت بدنهای معتدل تعدیل در اسباب
 ضروری میباشد یعنی هوا و ریاضت و استحمام و طعام و شراب
 و خواب و بیداری و شقیه بدن از بول و برانند و اعراض نفسانی
 مثل غم و غضب و خردن و فرح و هر یک در فصلی یاد کرده اند
 فصل در بیان هوای محیط بدن باینکه صاحب مزاج معتدل

بر دو قسم است حفظ صحت
 معتدله و حفظ صحت

۸

مختل باشد از هوای باردی که موجب تشویه و هوای
حاری که موجب عرق و کرب و پنهانی شود بلکه باید آن هوا
خیط بدن در اعتدال مثل هوای بهار باشد و باید هوا
باشد و مخلوط به بخار و خاز باشد اگر هوا گرم باشد
تعدیل آن هوا نماید بمرجات مثل ریاحین بارده و فوا
بارده و پاشیدن آب و گذاشتن بخ و برف در آن مکان که
ساکند و اختیار نمودن مواضع بارده مثل زیر زمینها و
و اگر هوا سرد باشد تعدیل آن بمخاز نماید که هوا را گرم
شد بر اثر رختنش و اختیار نمودن خانه های گرم فضا در پناه
حرکت و ریاضت بیاید انت که حرکت و ریاضت گرمی از آن
حفظ احتیاط است و هرگاه با اعتدال واقع شود مستغنی میگردد
بدن از استعمال ادویه منبله زیرا که غذا مجموع جز و عضو می
شود

باید در این مواضع
ملاحظه نمود

بلکه در هر غذا بی فضل میماند و بمرور ایام مجتمع و موجب ضرر
میشود پس احتیاج بهم میرسد بدن را بدو ایجه دفع آن ماده
و اکثر دواهای سهل را سمیت میباشد که ضرر بیدن میرساند
پس از برای دفع ~~فصل~~ چیزی بهتر از حرکت و ریاضت معتدله
و ریاضت را اقسام بسیار میباشد یکی آنکه ضروری است و
میشود مثل حرکات مردم در حال جات و مهمات خورد و بعضی
از ریاضات است که بقصد بارده می باشد و آن انواع
بسیار است و مختلف میشود بمرعت و بطو وقت و کثرت
و بحسب عضوی از اعضا مثل دست و پا و جمع بدن مثل کشتی
گیری و دویدن و سرعت راه رفتن و مانند اینها و کسی را که
در بعضی اعضا باشد یا آنکه ضعیف التکلیف باشد جایز نیست
که تعب و ریاضت کند و بقراط گوید که خار المزاج را جایز نیست

حرکت و ریاضت بلکه استراحت مناسب بحال او دارد پس اگر
 متعرض ریاضت شود باید کم باشد و نیز بقرط کوبید ریاضت
 ممکن است تحلیل فضول و دفع آن و منفعت ریاضت ظاهرتر
 و بهتر از غذاهای ملطفت و دواهای ^{مصلحت} است و باید ریاضت
 با اعتدال و بعد از هضم غذا واقع شود و در خالی معده
 که سگی واقع نشود و قبل از ریاضت بدین اعتدال راهی
 مالیده باشند و پروغن بنفشه بادام یاروغن زکون مزوج ^{غز}
 بنفشه چرب کرده باشند و باید که ریاضت و حرکت بمشی و راه
 رفتن معتدل و سواری با اعتدال و چوگان بازی و همچنین
 که در آنها حرکت در جمیع اعضا باشد واقع شود و باید حرکت
 کرده شود که برآمدگی در اعضا ظاهر شود و رنگ رو میل
 نماید و ضعف بهم نرسد و بلند شروع بعرق نماید ^{همچنین}

شود باید قبل از ماندگی ترک حرکت و ریاضت نمود و استراحت
 نماید و اما سکون بدین معنی که سکون بدین است که نسبت
 اشغال حرارت غریزی بیدگرت فضول و تحلیل زفتن
 زیرا که حرکت محلل است و سکون ضد آنست پس بیدگرت
 فضول ضعف در حرارت غریزی بهم رسد و از ضعف حرارت
 نقصان در هضم واقع میشود و موجب قلاخلط بلغمی میگردد
 و تبرید و تزیلیب بدن میکند پس واجب است که سکون در معتدل
 المزاج مساوی حرکت باشد و باید سکون و استراحت بدین
 از حمام و اعتدال در آب معتدل و بعد از اکل طعام واقع
 فصل در استحمام و حمامات بهترین حمام آنست که قدیم الباقی
 و اسع الفضا باشد و آب آن عذب و شیرین باشد و حمام ^{بالطبع}
 مختلف میشود باختلاف طبایع بیوت زیرا که بیت اول ^{باید}

در طبابت و بیهوشی و زوم خار و در طب و بیهوشی سیم خار با آب
 و همچنین خام مختلف میشود بحسب استعمال در تربیت و ^{تخفیف}
 و تبرید و تخمین زیرا که اگر بیش از حد در مکان معتدل و آب
 نیم گرم بسیار بریند بریند و زود انهم بیرون آیند ^{طلب}
 میکند و اگر در موضع خار بنشیند و آب کم استعمال کند و ^{بیا}
 در خام مکت نماید تخفیف میکند و اگر بسیار در خام کم ^{توقت}
 نماید تبرید میکند بسبب تحلیل حرارت غریزی و اگر در خام
 معتدل الحار بنشیند تخمین میکند و تند و اجبار برای ^{معتدل}
 المزاج آنست که در امتلا معدده بخام نرود و آب در خام ^{نخورد}
 و بسیار در خام توقف نکند و صفراوی مزاج در خلا معدده ^{بخام}
 نرود بلکه لغز نمانی با شربتهای ترش میل کرده بخام رود
 خام را منافع و مضار میباشد اما منافع آنست که تحلیل ^{فضول}

بیلد

بسیار از اعضا در بدن
 در وقت خواب

میدهد و قنبح مام میکند و قنبح مواد میدهد اما مضارا ^{نست}
 که مواد را سبیلان در می آورد و با اعضا ضعیفه میریزد و بدن را
 ضعیف و استنار را ساقط میکند و اندواستحمام با آب سرد از ^{بی}
 خار المزاج موافق است بشرط آنکه بسیار توقف نکند و با ^{خام}
 بعد از ریاضت و در آن وقت معتدل واقع شود و خام معتدل
 الحار باشد و مکت در آن بسیار واقع نشود بلکه آنقدر
 که غسل بدن از غبار و روغن که در ذلك و ریاضت مانده ^{لده}
 بودند واقع شود و فضولی که در حرکت باقی مانده باشد
 بجمارت خام تحلیل رود پس اگر فصل تابستان و هوا گرم
 باشد باید میان روز در آب سرد رود بیک دفعه و ^{بهر}
 آید و در آب بسیار مکت نکند یا آنکه آب سرد دفعه ^ن
 بیزد و هرگاه از خام بیرون آید اندک زمانی استراحت ^{نموده}

بعد از آن که چنان قدری شربت نیلوفر یا شربت به میل نماید
 و بعد از آنکه از خام پروتاید پفاصله غذا نخورد بلکه یکساعت
 صبر نماید تا خوارق که بدنا از خام کس کرده سبک شود بعد
 از آن غذا میل نماید خشک در تندرستی و مشروب با مائید
 ماکول باید غذایی که خورده میشود معتدل باشد در حرارت
 و برودت و لطافت و غلظت مثل آنی که انارد کندم ^{مالک}
 و بسیار نرم نه چغته باشد و خوب چغته باشد و مثل کوشک
 بره و بزغال و مرغ و کبک و در وقت نیم برشت بسیار هوا ^{فراست}
 واد و شکار که داخل مطبوخ میشود بسیار گرم بنا شده
 باید داخل شود و از سبزیها بادرنجیور و کاه و تنغ و
 انیسون و انجیر و انگور شیرین و کلابی قبل از خوردن ملطفا
 و انار میخوش و شیرین و سیب استهانی بعد از طعام و از ^{میوه}

خشک

خشک موز منق و انجیر و قیدی مناسب است شیخ ابو علی میگوید
 واجب است که حافظ صحت غذای او از غذاهای دریایی باشد
 مثل سبزیها و میوهها بلکه واجب است غذای او گوشت بره و بز ^{غاله}
 و کوسا که کوچک و کندم پاک و شیرینهای ملایم مزاج
 از شرابها شراب ریحانی خوشبو و اگر خطا کند و غذای او
 بخورد واجب است که تندرست در هضم آن بکند با استعمال چیزی که ^{ضد}
 او باشد در حرارت و برودت صاحب کامل گوید که حافظ
 صحت را باید منع نکند از چیزهایی که از ولادت بود زیرا که
 برای او غذای تندرست میدهد و مزاج او موافق است
 وقت تناول غذا آن وقت که گرمتر باشد و هرگاه که
 شود باید مدافعه نکند و غذا بخورد زیرا که صبر بر کسب ^{خشک}
 آن میشود که اخلاط بعد بریزد و موجب فساد شود و با ^{شما}

چیزی نخورد و اذخالی کند معنی غذا ^{معد} که خوردن و خوردن آن که آن
 نگیرد و یک غذا نخورد و سزاوار است که در زمان غذا یکی
 بالفعل گرم باشد خورده شود و در تابستان غذا یکی که با
 سرد باشد خورده شود و واجبست ^{باینکه} بدان خوردن طعام
 زمانی بطرف راست بخوابد بعد از آن بطرف چپ بیشتر بخورد
 و بعد از آن بخوابد بطرف راست و طعام آنقدر خورده شود
 که بر معده گران نشود و نفخ و غشیا نهم نرسد و اما ^{مکان} پیر
 مشروب بدانکه آب با حفظ صحت باید سرد باشد بعد از ^{فراغ}
 از طعام و نزول در قعر معده و شروع در هضم میل نماید ^{شده}
 ابو علی گوید بهترین آنها از برای فراغ معتدل است که در ^{شدت}
 برودت معتدل باشد اما آنکه سرد کردن بهرچ از خارج باشد ^{یعنی}
 آبل بر روی بخ بگذارد تا سرد شود خصوصا هرگاه جوهر ^{سخت}

بد باشد زیرا که بخ آب شده هرگاه خورده شود ضرر با اعضا
 و اعضاء شمس میرساند و احتمال خوردن چنین آب ندارد ^{مگر}
 و موی مزاج و خوردن این قسم آب اگر چه ضرر او فی الحال ^{مهم}
 نمیشود اما بطول ایام و امعان سخن ظاهر میشود و بعضی از
 حکما و اطباء را اعتقاد اینست که هر چند آب سرد ترست در
 تقویت هضم بهترست بیاید است که بهترین آنها آب ^{سست}
 خصوصا هرگاه مشرقی باشد و جاری بشمال و بر زمین ^{یا}
 سبک گذرد و منبع او دور باشد و بر نیتانها و معادن ^و
 پنج درختها خصوصا کرد و و آنچه نگیرد و مکشوف باشد ^{شده}
 نباشد و بطعم شیرین و سبک باشد و سزاوار است که آب ^{بعد}
 از حرکت و در حام گرم و بعد از پیدار شدن از خواب ^{خوردن}
 نشود اما شراب بدانکه شراب را انواع بسیارست و بهترین ^{شراب}

آنکه از آنکو گرفته باشند و مختلف میشود فعل شراب بحسب اختلاف
 آنکو نیز مختلف میشود بحسب لوز و قوام و طعم و رائحه و
 زمان و بلد اما طبع شراب آنکو برستی که آنکو می که برود
 در بلاد حاره شراب او گرم و با قوت و مائتیه آن کمزرت
 و آنکه برود در بلاد بارده خلالت و نفع آن کمزرت و مائتیه
 آن بسیار است باین اعتبار حرارت آن کمزرت و آنکه برود
 مواضع حجر بر مثل کوهستانها سبکترت و شراب سفید سرد
 ترین اقسام شراب است و موافق مزاجهای گرم است و شراب سرد
 روشن کمزرتی اقسام شراب است و مزاجهای سرد بلغمی مناسب است
 و شراب سرخ و بنیز نزدیک اعتدال است و آنکه در رنگ سیاه
 باشد بدتر از آنکه بر کند و شراب بعضی قوتیت معده کند و حرارت
 آن کمزرت و آنکه تلخ باشد گرم است و صداع آورد و موافق

پویاست و شرابی که معطر و شیرین باشد و تلخی آن ظاهر نشود
 معوی قلب و معده باشد و تقویت هضم کند و موافقت مزاجها
 بیشتر دارد و اجتناب باید نمود از شرابی که در طعم و بو بد باشد
 و شراب هر چند تازه ترست حراره آن کمتر و رطوبت آن بیشتر
 و هر چند کهنه ترست حرارت آن بیشتر و رطوبت آن کمتر و موافقت
 مشایخ و مزاجهای سرد و ترست و شراب ریجانی معطر عظیم المنفعه
 است در تقویت قلب و شرابی که شفاقت و پمیرگی داشته باشد
 موافق مزاجهای گرم است و باید شراب بعد از هضم غذا خورده
 شود و صاحب کمال گوید بعد از آنکه سه ساعت با چهار ساعت
 از خوردن غذا گذشته باشد باید شراب خورده شود و اختیاب
 نماید شرابی که میان تازه و کهنه باشد و صاف و برنگ سرخ
 باشد مثل رنگ گل سرخ و خوش طعم و خوشبو و معتدل القوام

باشند و بعد جمای کوچک باید خورده شود و میان هر دو قلیج
فاصله داده شود و باید آنقدر خورده شود که فرج و سرور بهر
و هرگاه شروع عستی و خواب و غشبان شود ترك باید کرد زیرا
در بوقت خوردن شراب ضرر بسیار دارد و باید بعد از آن کسی که
شراب خورده از جماع در وقت که معده پر و ممتلی از شراب باشد
و همچنین خوردن شراب در آن ساعت که از حمام بیرون آمده است
خوب نیست بیاید آنست که در بلاد حار و فصل حار و مزاج حار
شراب مزاج با آب سرد باید خورده شود و شراب صرف هوا
مزاجهای نازده و بلاد بارده و فصل باره است و اگر در هوا
گرم مثل تابستان شراب خورده شود باید مقدار کم باشد
ترش نمائید مثل قلیه و آش ناز و زرد شک و لیمو و مانند اینها
و شغل که مزه گویند با ناز و سبب و بر و ترخ نمائید و بعد از
اتمام

ان خوردن شراب کچین ساده شکری میل نماید و همچنین حاد المزاج
نیز شغل بر سبب و پروانار و ترخ نماید و باید المزاج بر سبب و
شور فصل درند پر خواب و پیداری بهتر از خواب آنست که خفا
فر گیرد و قابل باشد و زود بیدار نشود و متصل باشد متفرق بنا
و در مقدار معتدل باشد زیرا که خواب بسیار باعث فساد خلط
و ضعف اعصاب میشود و پیداری بسیار باعث خشکی مزاج و
تحلیل قوی میگردد و باید خواب بعد از هضم غذا واقع شود و در
خواب حرارت غریزی و قوای بدن قوی میگردد و غذا خوب هضم
میشود و ضعفی که در وقتها بسبب پیداری بهمیرسد زایل میگردد
و خواب باید که در شب واقع شود خواب روزانه بسیار است و
در خلای معده خواب خوب نیست باعث ضعف قوتهاست
اخلاط معده میشود شیخ ابوعلی گوید بر پشت خراپیدن بد

بنزلهای مریضی در یکدیگر مثل سکنجبین و فالیج فصل
 دست پر حرکت و سکون اما حرکت نباید دانست که حرکت را در
 جنس است حرکت بدن و آن در باب ریاضت مذکور شد و
 حرکت نفسانی و حرکات نفسانی را اعراض نفسانی گویند مثل غم
 و غضب و خوف و فرح و امثال اینها پس باید حافظه صحت از
 جمیع اینها اعراض نماید سوای فرح و سرور زیرا که فرح موافق
 و حرارت غریزی است و مقوی جمیع قوی و ارواح بخلاف غم
 و دم که مضرست جمیع مردم را مگر کسی که فریبی با فرط داشته باشد
 و خواهد لاغر شود و اعراض نفسانی از لوازم سرور است
 است زیرا که انسان در مدت عمر خالی از این عوارض نیست
 و در موافق و مخالف و اینها بعضی سبب صحت میشوند مثل
 فرح و سرور و بعضی سبب مریضی میشوند مثل خوف و غم

و همچنین مشاهده میشود که بسیاری از مردم از بزرگراض منتفع
 و بسیاری مریضی بکبروت میرسند هرگاه اینها سبب صحت باشند
 فصل در تدبیر استراخ و احتیاس حافظه صحت معتدله المزاج را
 واجبست که تلین نمایند هرگاه احتیاس در طبع او بهر سبب مثل
 مریضی چرب که دهنت او بسیار باشد و شود باها سبب که با استراخ
 باشد و اشقر هندی و آلوئی بخار او اگر با تلین نشود جناب
 بیاض و حقیر نیز میشود و همچنین واجبست که مریضی را
 لیت در طبع بهر سبب مثل اشها و قلیها از انادوان و زرد شدن و
 اعراض از ملینات نمایند و فی الجمله تدبیر حافظه صحت باید بخوبی
 باشد که دفع بول بعد از او بقدر اکل و شرب او باشد از امر
 استراخ و احتیاس اینرا باشد فصل در تدبیر جماع بدانکه جماع
 بترا از جمله استراخات و جماع را منافع و مضار بسیار است

میشود

صحت

حرارت غریزی و تفریح خواهد کرد و نفع میکند اکثر امراض ^{و با}
 فصل درند پر فصول و از شتمل است بر چهار فصل فصل اول
 در تدبیر حفظ صحت در فصل بهار هوای این فصل گرم و تر است
 و بیب حرارت لطیف تحریک مواد میکند و موجب امراض ^{میکند}
 و لا بهترین واضح فصول است و بقره که کوبید بهار خند را در ^ن
 متخلل و متبسط میکرد اندر هر جم آن در بدن زیاد میشود و در ^ش
 غلیان و جوشش بهرید و عروق و وسعت آن نازک ناچار ^ف
 بعضی اعضا میکند و در اعضا علمتای بیار بهرید و قی ^ک
 درین فصل بافت جانینوس کوبید کسی را که در بدن او فصول
 بیار متولد شود و اراده حفظ صحت داشته باشد باید ^د
 فصل بهار پیش دست کند بصد و اسهال بحسب سن و ^{بوی}
 سبزی نباشد و اگر خوز غالب باشد فصل کند و الا ^ن

جوانان را و جماعتی که فزونی اعتدال داشته باشند و در ^د
 بشره ایشان نایل بر خیزند و نیز تا فست اجاب ^ب
 و سوار خصوصاً هرگاه سبب اعتبار منی باشد و اما شایخ
 و پیران از حضرت باعث ضعف قوی و ارواح و بیماری ^م
 بسیار یادیدیم که ببلای عظیم مبتلا شده بهلاکت رسیدند
 و عظیم است خراج اجاب فقر و عرق التنا و در وقت
 و در چشم و ضعف بصر و ضعف قلب و بهترین جماعت ^ک
 واقع شود بعد از هضم غذا و در وقت اعتدال بدن منی ^ن
 حرارت با ورودت غایب شده باشد و در خلا و امتلا ^ن
 جدا اعتدال باشد باید وقتی واقع شود که خواست ^ب
 و تکلیف نباشد و حاصل شود او را بعد از فراغ ^ن
 و نشاط و فرج بهرید و هرگاه با این شرایط واقع شود تقویت

بسیارات باید کرد و احتیاج باید کرد از هر چیزی که بدن را گرم
 کرد اندک حرکت و اغذیه و اشربه و حمام و شراب قوی کم و
 همچنین احتیاج از نماییان هر چیزی که تلخی و شوری و حرافت و شدت
 در طعم داشته باشد بکار بود غذا های لطیف که سنگین مؤثر
 بدن نماید و زود هضم باشد مثل نان خوب پخته از کدوم پاره
 کرده شسته و گوشت بزره و مرغ و کبک و دراج و طیور و کباب
 بچه و خروس و بچه و ماهی تازه کوچک که در سنگین ها ^{دارد}
 نیز اطلاق کتاب فصول کوی بلجواف و اندرون بدن در بهار
 و زمستان که متراژ سایر فصول میباشد پس نیز او را آنست که
 غذا در فصل بهار قریب با اعتدال و مربع الهضم باشد و باید
 که در فصل غذا کمتر خورده شود و استعمال اشربه و رو به که
 اطفای حرارت کند مثل رب ریاس و نار و زرشک و ^{سند}

اینها در فصل حرکت با اعتدال باید واقع شود و اکثر اوقات
 با استراحت گذرانند و شراب کمتر و مزوج باید خورده شود و فصل
 دوم در تند پر خفاصحت فصل تابستان هوای این فصل گرم
 خشک و بیباید که در فصل حرارت بدن میل بخارج
 دارد و هضم و نفیج کم میشود تا چارست که غذا های لطیف ^{سرمه}
 الانضمام که مایل برودت باشد خورده شود مثل گوشت
 و بزغاله و مرغ بچه و خروس بچه با آب نار و زرشک و ^{سلیب}
 میوه مثل هندوانه و خیار و الو و انگوری که بسیار شیرین ^{شد}
 و غذا در فصل نیز باید کمتر خورده شود و جاع نیز کمتر باید واقع ^{شود}
 شیخ الرئیس شیخ ابو علی گوید غذاها و شرابها در فصل باید
 کم خورده شود و حرکت و ریاضت نیز باید کمتر واقع شود
 و اوقات با استراحت و سایر و مکانهای خوش هوا و خوش آب

باید که در این فصل بدانند که منافی مزاج جراثیم
مناسب مزاج پیراست و جماعتی را که مزاج رطب و بلغمی باشد
نیز مناسب است و در تفصل جامهای سبک نرم مثل کتان
خیره باید پوشید و جراثیم را در تفصل میان روزه غسل کردن
در آب سرد نافعست و همچنین اگر ممکن باشد بعضی اوقات
کردن نافعست فصل سیم در تدبیر حفظ صحت در فصل پانزدهم
علم تدبیر در تفصل که مانع از وقوع امراض باشد آنست که
اختیار نماید غذاهای خوبی که خلط خویبار و متولد شود
مایل باندک حرارت و مرطوبی باشد مثل گوشت بروه و بزغاله
و مرغ و ماهی تازه خورده و طعامهایی که از یک گوشهها طبع داده
و مغز پسته و مغز بادام و شکر داخل نماید و اجتناب نماید
از چیزهایی که خشکی افزاید و جماعت نیز در تفصل که در باید واقع

شود و در آب سرد رفتن در تفصل حضرت آب بسیار سرد
نیز بدست و در مکانهایی که هوای آن معتدل باشد باید سکن
شود شیخ ابوعلی گوید در تفصل از گرمی میان روزه سردی
اول شب آخر از نماز و همچنین از میوهها در تفصل باید
باشند و اگر خوردند باید کمتر خورده شود و آنکو شیرین و سبک
اصنهایی و زرد آلو بهترین است و فی کردن در تفصل خوب نیست
احداث تب میکند فصل چهارم در تدبیر حفظ صحت در فصل
زستان چون هوای در تفصل سرد و تر است باید احتیاط صحت از
چیزهای سرد و تر محترز باشد و اختیار نماید غذاهای گرم مثل
گوشت گوسفند و گوشت مرغ و غذاهای غلیظ مثل مریه و کله
آشهایی که ادویه خارده در آن پخته باشد و حلاوی نیز مناسب است
و میوههای خشک موثر و انجیر و پسته مناسب است ارد و جامهای

گرم که خوشبو کرده باشند بعود و غیره و پویشتهای گرم مثل ^{نفس} ^{در} ^{نفس} ^{در}
 دلق و سایر پویشتهای گرم بپوشند ریاضت و حرکت ^{نفس} ^{در}
 بیشتر باید واقع شود و اجتناب باید نمود از هر چیزی که تولید
 بلم کند مثل ماهی تازه و گوشت بزغاله و لبنیات و ^{نفس} ^{در}
 در فصل خوب نیت مکرر مری باشد و جاع باید کمتر
 واقع شود فصل و وقت پر خطا صحت بحسب سنها و این نیز
 مشتمل است بر چهار فصل فصل اول در تدبیر صبی اطفال
 هرگاه از حد شیر خوردن بیرون رفتند باید اختیار نمایند
 از برای ایشان غذاهای لطیف موافق اما کمتر بدهند
 ریاضت و حرکت که عبارت از بازی کردن اطفال است
 باید کمتر واقع شود و آخر آن باید فرموده ایشان را از حرکت
 نفسانی مثل غم و غضب باین نحو که موافق طبع ایشان ^{ری} ^{در}

در کتاب

و ملائمت سلوک نموده نگذارند که غضب و بد خوئی ایشان
 امتداد بهم رساند زیرا که این حالت اگر مستمر شود بچیشی که بر
 مزاج قرار گیرد و مستحکم شود اخلاق و افعال بد خواهد شد
 و این حالت ^{نفس} ^{در} و خلق بدست بلکه باید ایشان را از غضب ^{نفس} ^{در}
 باخلاق فاضله و اوصاف کامله تا آنکه این معنی در نفس ایشان
 قرار گرفته بلکه شود و بعد از آنکه از خواب برخیزند ^{نفس} ^{در}
 و بعد از حمام بعد از آنکه ساعتی او را استراحت بفرمایند
 بعد از آن مشغول بازی نمایند و بعد از فراغ از بازی ^{نفس} ^{در}
 طعام بایشان بدهند و عقب طعام آب زود نباید داد
 اجتناب فرمائید ایشان را از غذاهای غلیظ مثل ^{نفس} ^{در}
 و تخم سخت پسته و هرگاه چهار روز ایشان بگذرد نگذارند تا
 بازی و حرکت بیشتر بکنند و غذا بیشتر بدهند اما بجوی که

سال

موجب فساد نشود و نظر کنند بزاج ایشان هرگاه گرم باشد
 آب انار شیرین و میخوش و آب سرد بایشان بدهند و بجم
 کمز برند و آب معتدله اخلاص کنند و آب سرد بزنند
 شش ساله شوند بکبت دهند و برایشان جبر نکنند که با
 انفعال طبع ایشان گردد بلکه مدارا و ملائمت سلوک نمایند
 و باید معلم خوش خلق و خوب سیرت باشد و چون از
 سرگذشت منع کند از حرکت و تقب بعد از طعام و
 تند بیخ طعام و حرکت ایشان را قوی گردانند و نگذارند
 که طعام بسیار و بی ترتیب و مکرر میل نمایند و ازین
 بگذرد مشغول نمایند ایشان را بعلوم که لایق آن باشند یا
 بصناعتی که مستعدان باشند بیخ او علی میگردند که نراوا
 آنت که ایشان را شراب ندهند زیرا که شراب گرم و قوی

و مزاج

و مزاج صبی گرم و تر شراب باعث زیادتی حرارت و قوی
 میشود و سرد مغاز از بخار شراب ملو میگردد و موجب
 ذهن و سوء خلق میشود فصل دوم در تدبیرشان جوانان
 واجبست که در حرکت و ریاضت بیشتر سعی نمایند و طعام
 باید معتدله میل بیرون است باشد مثل گوشت بره و بز
 و ماهی کوچک تازه و در تابستان طعامهای ترش مثل
 ترهندی و زرشک و انار و غوره و سایر حوضات
 بایشان باید داده شود و میوههای تر مثل انار شیرین و
 میخوش و سیب و کلابی میل نمایند و حذر نمایند از
 بعد از طعام و اگر غلبه اخلاط در بدن ظاهر شود تدارک
 آن بنمصد و مسهل مناسب آن خلط نمایند و از اعراض
 محترز و محبت باشند فصل سیم در تدبیر کهنان ایشان

بکار مجرب الحنت و توك عقب و ریاضت و حرکت با ^ط
 و کم کردن فصله و جامع و غذای ایشان باید کم و تری باشد
 و از اعراض نفسانی مثل غم و هم و خون باید محترز باشد
 و بخام باید بیشتر بروند و بخوردن کلفت شکری ^{هد}
 نمایند که مناسبت تمام با احوال ایشان دارد فصل چهارم
 در تدبیر مشایخ پیران از آنکه باید بر فو و هواری نمود مثل
 اطفال زیرا که مزاج ایشان بارد و در غایت بیست است و
 اعضا در بر طوایف غریب پخته و حرارت غریزی ^{ضعیف}
 و در هضم و نفع قاصر باید مکان ایشان معتدل باشد و در
 زمستان مکانهایی که از دخال هوای سرد محفوظ باشد ^{قرار}
 گیرند و عقب و ریاضت نکشند و اگر ریاضت کشند ^{اقویا}
 بمشی و از وضع اسب واری با اعتدال و دوری کنند از ^{غذاهای}

غلیظ مثل هر چه و عدس و کله و از غذاهائی که مولا بلغم باشد ^{مثل}
 شیر و ماست و ماهی تازه و از حرکات متعبه و جماع نیز
 احتراز نمایند و اطعام نمایند ایشانرا از بغذاهای معتدل
 مایل بجدارت مثل زرده تخم نیم برشت و گوشت بیه و برغله
 و کبک و دجاج و طیور و از میوهها انگور شیرین و انجیر و
 خربزه شیرین مناسبت شیخ ابوعلی نقل کرده که باید شیخ را
 متفرق و بدفعات کم کم غذاده شود روزی دوسه دفعه
 بحسب قوت و ضعف هضم صاحب کامل نقل کرده که پیران
 هفته یک مرتبه باید بخام روند و اگر ضعیف باشند وقت
 و فاکند ماهی یک مرتبه بخام روند و خام ایشان باید ^{معتدل}
 باشد و بعد از پروند آمدن از خام ساعتی صبر نمایند و
 بعد از آن طعامهای گرم و تر سریع الهضم میل نمایند ^{مثل}

به و کبک و مرغ و خروس بچه و مرغ بچه و غیره و اگر احتیاج
 در طبع ایشان به رسیدن نمایند چیزی که دوسه ^{عین} عین
 نماید مثل تخم کبک و کلغند و جوارش تری باخته لینه مثل
 آب بر کچندر و آب گامه و روغن زیتون و اگر سبب ضعف
 هضم راجع شود جوارش عود و کرفی میل نمایند فصل
 در بیان حفظ صحت اعضای ریه و شریقه و این فصل ^{مثل} مثل
 است و شش فصل اول در بیان حفظ صحت سرود ^{ماغ} ماغ
 واجبست که حافظ صحت سرود ماغ را از تعرض افات ^{حفظ} حفظ
 نماید و طریق حفظ آنست که در فصل پانزدهم شرح ^{اجلا} اجلا
 و غامه و تکفار که هوای سرد با و برسد و اگر اوقات
 استنشام زکس و ارج نماید و در حمام آب نیم گرم برسد ^{بوزد} بوزد
 و چوب کندر با روغنهای رطب معطر مثل روغن ^{بنفشه} بنفشه

ویندوز

خبر شب بخت

و نیوز و مداومت با استنشام کل چیزی نماید زیرا که بوییدن
 آن نفع برساند سرود ماغ را و این میدارد از حدوت صفا
 و زکام و نزله و باید اجتناب نماید از بخارها و دخانها و ^{ها} ها
 بد و از فکرهای بد که موجب اختلاج نفس و عم شود مختصر باشد
 فصل دوم در بیان حفظ صحت قلب ببالید است که قلب اعظم
 و اشرف اعضای ریه است و معدن حیات و از آن روح
 حیوانی و اعضای آید و حیات می بخشد بدانکه قلب اول ^{عضو} عضو
 که در نطفه به برسد و اول عضویت که در بدن حرکت میکند
 آخر عضویت که در بدن ساکن میشود پس از آنچیز واجبست
 هر غامی که جهند نماید نهایت جهند در حفظ و حرارت قلب
 و طریق محافظت قلب آنست که دوری نماید از اعراض ^{نفسانی} نفسانی
^{مجادله} مجادله از هر چیزی که تولید سودا و اخلاط محترقه نماید و آن

ومانند و خامه پترا حراز نماید و لایم دارد بر خود فرج
 و نشاط و طلب لذت و راحت نماید و معا هد نماید ^{ستماع}
 آوازهای خوش و اغذیه و شرب لذیذ و هر چیزی که ملائم
 نفس باشد از شیرینها و چربها و آبهای سبک لطیف که از
 برداشته باشند و اگر حیوانات او را ضعف و طش قلب ^{شود} عارض
 فرج با قوی با شربت سیب و شربت ترنج یا شربت کافور یا
 و تخم فرنجی شک و عرق پسته شک میل نماید و غذا طبعه نارنج ^{سود}
 با مرغ بچه و خروس بچه و کبک و کباب مرغ و طبعه میل نماید
 فصل سیم در بیان خطاهای کبد است که دوری کند از ^{تا اول}
 غذاهای غلیظ مثل گوشت گاو و پیر کبک و مانند اینها زیرا که
 بجز اجزای از هضم و بیخ مثل این غذاها پس بخورد ^{میشود}
 از کبد غذای خام و نفوذ در عروق میکند و موجب ^{میشود}

خطه صحرایی کبک طریقی

و در بیند میرسانند همچنین باید اجتناب نماید از ادویه ^{حاره}
 مثل قندیل و زنجبیل و انشالی و اینها و در هفته یک مرتبه با در ماه
 دو مرتبه سکنجبین ساده یا سکنجبین سفید با عرق ^{سنگ} سید
 و کلاب میل نماید فصل چهارم در بیان حفظ صحت عین
 سزاوار است که محافظت نماید چشم را از غبار و دخان
 بسیار نظر کردن چیزهای براق و برفش آفتاب و خراشیدن
 خطهای و تیغ زدن بر آن که جمیع آنچه ذکر کردیم ضرر بچشم میرساند
 منفع میشود بنگر کردن چیزهای سیاه و آب جاری و باید
 اجتناب نماید از غذاهای مولد سودا مثل عدس و بادام ^{سودا}
 و غذاهای بخور مثل پیاز و سیر و از غذاهای غلیظ مثل ^{خرما}
 و گوشت بز و گوشت گاو و در هفته سه روز هلیله برود
 میل نماید و در ماهی دو مرتبه اطریقیل صغیر میل نماید و ^{بعضی}

اوقات بچشم بکند و در محرم و کلهای تاب شب کجلی
 که این عمل در مختار ذکر کرده که در حفظ صحت عین ^{نظیر}
 و مجرب است آن یک روز از سر نه امتهانی و آب چند
 بشوید و آب باغیان حق نمائید و همچنین یک روز تیار
 خوب سبک و آب چند مرتبه بشوید و آب باران
 نمائید بعد از آن یک روز از زین مره بهت درم از توتیا و
 اقلینا از هر یک ده درم و مر قشیا نصف است درم و
 سید و مروارید از هر یک دو درم و ساج هندی و غیر آن
 از هر یک یک درم کافور تصویبی بگذرانک و نیم مشک
 بگذرانک اخبار را آب باران سه روز حق نمائید و بعد از
 مجموع را زرم حق نمائید و بردارند و صبح و شام بچشم بکشند
 فصل بچشم در بیان حفظ صحت مع و طریقه حفظ قوت ^{مع}

آنست

آنست که محافظت نمائید سامعه را از فراغت رسانید
 و در بیداد های شدید سرد و گرم و صاعقه و در عداوت
 چیزی که اذیت رساند از صوتهای گریه و در گوش بچکانند
 ماهی یک مرتبه باد و مرتبه روغن کل سرخ بقدر دوسه قطره
 گوش را بگذرانند بر سنک زمین جام که گرم است تا آنکه روغن
 و چرکی که در گوش است کداخته بهر و ناید و اگر در گوش ^{بهرسد}
 مرز بخورش و زعفران با آب جوشانیده صاف نموده بار و روغن
 سرخ نیم گرم دوسه قطره در گوش بچکانند و اگر بیب حرارت
 الم در گوش بهر سد شیر و خزان دوسه قطره در گوش بچکانند
 فصل ششم در بیان حفظ صحت اسنان و طریقه حفظ ^{صحت}
 اسنان آنست که مسواک با اعتدال بکنند و نگذارند که دندانها
 چرک بگرد و غایب مسواک کردن آنست که دندانها را جلا ^{و قوت}

بدهد و لذت را مستحکم میکرد اند و دهن را خوشبو میکند
و واجبست که بنا لغد و مسواک کردن کند زیرا که بسیار
مسواک کردن دندان را ضعیف میکند و حرکت در ^{اورد}
و لذت را بچورد و مجروح میکند و چیزی که خوبست مسواک
کردن آن خوبست چو پست که در آن قبض و مراری باشد ^{مثل}
چوب زیتون و چوب ارک که خوبست مسواک آن ^{باید}
است که از مکه معظمه می آورند و حافظ صحت انسان
اجتناب نماید از شکستن چیزهای صلب بدنان مثل
بادام و پسته و خوابیدن چیزهایی که لزج و چسبند ^{شد}
مثل نطف و حلواهای خشک و باید از بی کردن بسیار
حذر کند و بعد از خوردن هر طعامی دهن را با آب گرم بشوید
و بعضی اوقات بکنین غسلی و آب گرم مضمضه نمایند

از آب

و از آب بسیار مرد اجتناب نمایند خصوصاً بعد از آنکه ^{طعام}
گرم خورده باشند و بعضی اوقات استعمال نمایند سوزنی
که در تخم از این عمل مذکورست صفت آن اینست بگرد ^{باید}
از خندق چینی و عود سوخته و شاخ کاکوهی سوخته و ^{سعد}
و کن مارزح و سبیل الطیب و کل سرخ از هر یک دو مشتاق
ملح اندرانی نیم مشتاق مجموع کوفته و بخته ستون نمایند ^و
در وقت حاجت استعمال نمایند فصل در تدبیر حفظ ^{صحت}
حواس تدبیر زبان است آنست که حذر کند از ضرب و ^{سقطه}
و جستن و برداشتن چیزهای سنگین خصوصاً در ادا ^{بل}
و اواخر حمل و احتراز نمایند از غذاهای تند و تلخ و چیزهایی
که ادرار حیض کند مثل لوبیا و سداب و کچند و از جماع ^{باید}
حذر نمایند و باید غذاهای حامله غذایی باشد که خون ^{صالح}

انفستاد شد مثل کوشین و بزغال و مرغ بچید و خرد
 و یک و دلاج و ماکندها و یابو غلام و روزی دو سه مرتبه
 بخورد و تویتم مفید کند ضوضا و اول حال که ^{فشار}
 و بره زکی در مزاج بهر سلب و جفا بهر شل و ببرد
 و شربت فرا که و اگر احساوی صنعت موده کند در هر دو
 قوس مسلکی میل نماید و اگر ^{بسیار} و تویتم مناسب
 شربت فرج درین صنعت موده بسیار نافع و در ^{است}
 که هرگاه بجام رود در تمام بسیار توقف نکند و مقروض ^{سرد}
 و او را آنچه موجب فرج و اینها طفرات باید شود
 و اگر حامله را مرز غارض شود بهواری مخالف نماید
 فسادها را نشوند مگر امر عظیمی داعی باشد در آن وقت
 متوجه شوند اما بالحد و احتیاط تمام و در اول غرض ^{حل}

که ماه نزلت هرگاه خوانند باستانی وضع حمل واقع شود
 تدبیر نماید عمل نمایند بعضی اوقات شکم را بروغن چرب کنند
 و آب نیم گرم غسل نمایند و وقتی که وضع نزدیک شود
 آب نیم گرم بنشیند و زیر شکم و کمر را بروغن خیری و زیتون
 چرب کنند و مرقه های چرب و آب گوشت و شور باغها
 چرب میل نمایند و حلوا بی از شکر و نشاسته و روغن
 بادام میل نمایند و مکرر راه روند و بنشینند و در وقت
 برخاستن سرعت بر خیزند و اگر طلق که وجه ولادت
 زیاد شود و وضع حمل واقع نشود مشکطرا شیخ و اهل
 لوپا سرخ و حلبه جو شایند آب از امیل نمایند و غا ^{له}
 نیم گرم اگر با شراب میل نمایند نافع و جو بیلت کند
 که موجب عطسه شود و نیز نافع است ^{فشار} و در وقت ^{حل}

و کسی که فریب باشد حرکت و سیر در خلای معده با وضوح ^{بند}
 و کسی که لاغر باشد از حرکت در خلای معده متفرق میشود ^{بند}
 پیش از حرکت پارچه نانی با شربت قند آب سرد میل ^{بند}
 و محل نزول در منزل اندک میوه میل نمایند و هرگاه در روز
 حرکت کند سرور را از آفتاب پوشد و کسی که در هوای ^{کرم}
 حرکت کند و صداع بهر نماید باید کلاب و سرکه استنشاق
 نماید و بر پشانی و مقدم سر نیز مالند همچنین استنشاق
 بروغن بنفشه و روغن کدو نافست ^{بند} شیخ ابو علی میگوید
 که اگر مسافر خسته کند یعنی غذا در معده او فاسد شود با
 امساک نماید و اگر سنگی بکشد و خواب کند تا غذای ^{بند}
 تجلیل رود و بعد از آن سفر کند و کسی که اضطراب حرکت ^{بند}
 در هوای گرم سگی که خوف باد سهموم باشد باید لعاب ^{قطونا}

و این شامل برد و فصل است فصل اول در تند چرخ
 صحت مسافر در کسی که اواده سفر کند باید قبل از سفر شنبه
 بدن بصله سهال نماید و بعد از آن حرکت نماید و خود را
 بتدریج عادت فرماید بجزئی های که اضطراب را در سفر و
 میدهد مثل ریاضت و پیچاوی و التزام ببعضی غذاها
 ز قوت بحام و هرگاه شروع بحرکت و سیر نماید بتدریج حرکت
 کند یعنی ابتدا کم و هر روز قدری زیاد نماید تا آنکه عادت
 شود و الفت بحرکت بهر نماید و تقلیل در غذا نماید و ^{غذا}
 لطیف خفیف اگر مقدم شود میل نماید و از سیر به ^{بند}
 نماید و در وقتی که معده پر باشد حرکت نکند و اگر در حرکت
 مضطر باشد غذا کم بخورد و آب نیز کم بخورد و هرگاه در
 هوای گرم حرکت کند باید غذای او سرد و مسکن ^{بند}

مروج بروغن بادام بر سینه و شکم بمالد و اندک روغن
 بادام میل نماید و پیاز خورده کرده در ماست داخل کرده ^{یکش}
 بخیساند و پیش از حرکت بخورد و آب سرد مضمضه نماید و
 خود را بجاها پوسیدنی ها هوای گرم در بدن کم تا نیکند و ^{بعد}
 آنرا که در منزل تو کند اگر نشسته باشد بیکر تبه خود بر آید
 نکند بلکه کم آب میل نماید و کسی که خوف عطش در حرکت
 داشته باشد پیش از حرکت غذا بخورد و باید غذا سرد ^{شد}
 مثل پارچه نان جو یا شکر و آب سرد و حذر نماید از غذاهای
 معطش مثل حلویات و غذاهای شور و چیزهایی که اعان
 کند بر صبر کردن بر عطش خوردن آب نازک و گاه و خنیا
 و هندوانه و میب و ریاس و ترنج است و باید تناول ^{نماید}
 اینها را قبل از حرکت و نگاه داشتن آلودگی تر خشک ^{در}

دهن و مکیدن آن است که تشنگی میدهد و همچنین تر هندی
 و انار در آن کنگ در دهن گرفتن ممکن عطش است و تا
 ممکن است حین حرکت کم نماید و نفس از دهن نکشد
 و نقل کرده اند که هرگاه قطعه نقره خالص را بلور در دهن ^{کردند}
 و بهادار هم بکنند و ناله خاصه دفع عطش میکند و کسی که اضطر ^{را}
 در زمستان در بیخ و برف حرکت نماید سرا و آست که غذا
 میل نماید و خوردن پیچ ناضت و غذاهایی که در آن
 سیر و کرد و روغن است که کم میل نماید و در وقتی که بمنز ^ل
 رسد زود خوردن آب آتش و بخام کم نکند بلکه بتوقف و
 تدریج و همچنین پیش از حرکت روغن زیتون و روغن ^{تط}
 بر دست و پا بمالد و هرگاه کسی در حین حرکت احساس ^{کند}
 درد دست و پا کند پیش از آنکه در حضور بر طرف شود ^{قنها}

بچوشانند و چشم را به بخارا و بدارند و اگر نشاسته و کثیرا
 در لغاب برزقطن داخل نمایند و برومبالند از تاثیر آن
 محفوظ خواهد بود و اگر آفتاب تاثیر کرده باشد پیر مرغ با
 زان بمالند نافست شیخ ابوعلی گوید هرگاه کسی را برسد
 از سیر و حرکت در هوای گرم آفتی با صلاح می آید و عود
 بحال میکند از رفتن در آب سرد و شنا کردن و صواب است
 که بعد از حرکت تمجیل در آب رفتن نکند بلکه کف نموده
 بعد از آن داخل آب شود و باید در سفر دفع ضرایبهای
 نماید با سیر بوق که مسافر از هر منزلی که بیرون میرود کل آن
 آن منزله را در منزل دیگر آب آن منزله انداخته گذارد
 تا نه نشیند و صاف شود و بعد از آن آب میل نماید
 و اگر مقدور شود شربت لیمو یا سرکه اندک در آن آب ^{خل}

کرم مثل روغن زیتون که در آن فریون و چند پد
 حل کرده باشند بمالد و نگاه کند و اگر بچوشانند و دست
 و پادان بگذارند نافست و همچنین شب با حلیه یا
 هر کدام بهم رسد بچوشانند و دست و پا را میان آب آنها
 بگذارند نافست است و اگر حوض عضو باطل شود و سیر گردد ^{باید}
 تیغ بزند و گذاردند خون از او برود و بعد از آن در آب ^{گرم}
 گذارند و بعد از آنکه از آب بیرون آید رنگ از روی و سرکه
 مکن بمالند و اگر متفن شود باید کلم و چند در روغن
 چغندر و عضو بگذارند و مصلحت عروق نمایند و باید در ^{سفر}
 خصوصاً هرگاه با سردی هوا در راهها برف بسیار باشد
 محافظت نمایند چشم را با اینکه پارچه سیاه بر روی پندارند
 و اگر در روز و سوزش در چشم بهم رسد نگاه یا مرغ خوش را در آن

نماید بهتر است و آب اگر کل آلود باشد صاف نمایند
 خوردن پیاز و سیر و سرکه در زیاها می مختلف ^{نفس}
 و اگر آب شور با عفن باشد خوردن ترشها مانند ^ر
 و سیب و غوره نافست و با جمل حفظ صحت ^{در سفر}
 بسیار دشوار است بسبب تعدد حصول اسباب مکرر
 بجهت ملوک و ارباب دولت و اموال کثیره فصل دوم
 در تدبیر مسافر بجزر کب مجرور در محل سوار شدن ^{بکشتی}
 دوا و قوی و عثمانی بهر مد بنا بد که حس کند بلکه گذارد
 نامعه از فضل پاک شود و اگر کسی بیمار واقع شود
 حس نشود باید که ریش غوره و ریش سیب و شربت
 یا شربت ایبو و شربت ریاس میل نماید و غذاهای ^{ترش}
 مثل آش انار و آش ایبو یا آش زرشک یا آش انار و آش

که در آن بریا نضع خشک داخل کرده باشند میل نمایند
 فصل در تدبیر مولود طفل که متولد شود باید اول قطع ^{نفس}
 او بکنند بعد از آن به هواری بیندند بر میان بینی و کلبا ^{رند}
 بر موضع قطع پارچه بینی که بر روغن زیتون آلوده دم ^{الآ}
 و از زروت برو پاشیده باشند و بعد از آنکه ناف ^{خاکستر}
 صدف برو پاشند و آنکه ترا بصل آلوده بکام او ^{بند}
 و آب نمک بر بدن او مالند و بینی او را پاک کنند با ^{نویز}
 که پنبه بر سر میل باریک پیچیده باشند بینی را با ^{بند}
 و غذای طفل در دو روز اول نبات سفید صلا ^{بکرده}
 و قانکه باید بدست مالیدن اعضای او را است کند زیرا که
 گاه است هر طفل بهر وقت سر برآمدگی ارد و دست ^و
 گاه است قدری کجی ارد که بدست مالیدن ^{فایده}

میشود بعد از آن او را بقا ط به چند هموار می که چست
 پیدا و نرسد و هر دو صد و نوزده یک بر او را بشویند با
 که در آن کل سرخ و برک موز و جو شامیده باشند و آن
 بایدیم گرم باشد و بخوری بشویند که آب در گوش او نرسد
 و برک موز و کل سرخ کوفته و بچینه بر مفاصل و میان
 پا باشد و باید طفل را در خانه که مایل بطلت باشد جای
 دهند و پارچه بر روی پیدانند تا آنکه ضوء باعث بقر
 وضعت با صر او نشود و در که او را کرده که او را تا
 و بنفشه بخوانند چنانچه متعارفت زیرا که حرکت ^{ند} خرا
 نکرین وجه میکند و خواب می آورد و بعد از آنکه خواب
 کرده باشد او را شیر دهند و بهترین شیر از بلغم او ^{شیر}
 مادر است که در پیش نباشد زیرا که شیر مادر را شیره و ^{قوا}

بوی

بقای که مادامی که در شکم بود و با او غذای یافت و اگر
 مانعی بر سر سکه مادر شیر نتواند داد اختیار را بر او نمود
 و باید اینه معتدل المزاج و خوش خلق باشد زیرا که طفل
 کسب اخلاق مریضه میکند و لهذا حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله نمی فرمایند را ستر ضاع ^{خلق} مجنون را آنکه ^{او} سوء
 باعث سوء تدبیر و رسیدن باحوال طفل میشود و باید اعضا
 مناسب یکدیگر و فرجه و جوارن باشد و سن او بین ^{بچ} پست و
 وسی و چنان باشد و بشو او را مایل بر خور باشد و باید ^{مریض}
 نباشد و نه قریب الهمد بولادت باشد و نه بعید الهمد
 و پستانهای او بزرگ باشد و شیر او نه بسیار رقیق باشد ^{شک}
 و نه بسیار غلیظ بلکه در قوام معتدل و خوشبو و خوش ^{طعم}
 و باید غذای مریضه غذاهای سبک باشد که از رطل ^{خوب}

مقلد شود مانند آن که غریب بخت باشد و خیر نباشد و
 گوشت بره و کبک و مرغ و ذراغ و غیر اینها از غذاهای
 مثل شله و شوربا و چکن تلی که از این گوشتها طبع داده با
 داده شود و شیر و بچ با شکر و حلوا و شاسته با شکر و ^{غن}
 بادام نیز مناسب است و شیر کاه و شیر بز با شکر نیز خوب است
 و از میوه انجیر و آنگور و بادام شیرین با شکر و باید منع نما^{ند}
 مرصعه را از غذاهای که شدی و حرارت داشته باشد ^{همین}
 از میوههایی که قبض و طغی در شش زیاد داشته باشد و ^{سینه}
 که بسیار گرم باشد مثل سیب و پیاز و کراث و از جماع حد
 نماید زیرا که اعظم اسباب که مقصد شیر باشد جماع است و
 همچنین از عقب و حرکات با فراموشی نیز باشد باید ^{است}
 که اطفال را محل پروراندن دندان است و اسهال غایب

میسوزد

میشود هرگاه تب غرض شود و آواز آنت که دایه را شرف
 خرف و طباشیر با نان بدهند و اگر اسهال غایب شود
 سبج و آرد کنار و آرد سیب و انار در آن باب بدهند
 و صندل سفید و کل برنج و آقا قی و کل از سفی باب مورد ^{سکره}
 بر شکم طفل ضمه نماید و اگر سفوف حباب الرمان باب
 بدایه داده شود مناسب است و غذا اش زرشک یا اش ^{نار}
 یا سماق بدایه باید داده شود و از غذاهای ملین مثل خنبد
 و اسفناج و آلو باید اجتناب نماید و اگر احتیاس در طبع
 طفل به رسد باید در طعام او شکر داخل نمایند و شکم او را
 بروغن شیرج چرب نمایند اگر با اینها تلبین شود تحریک
 نسیان نمایند مثل شکر سرخ و کل خطمی و اگر طفل را ^{خروج}
 مقعد به رسد باید بزرگ مورد و حفت بلوط و جند ^{کوفته}

و نخته بر معده بیاشند و اگر طفل را از حرارت جو
 در بدن او بهر سرد باید آید و افسد یا اجامات نماید و
 ماء الشیر و آب نادر باو بدهند و منع فرمائند او را از
 شیرینها و شراب و طفل را طبا شیر با آب نادر باید داد و
 بر جوشش بدن طفل مرده اسنج و سفیداب و روغن کل
 بمالند و اگر طفل را باد در شکم بهر سرد یا آنکه فواق بهر ساد
 اندک چند مرتبه بخورد او بدهند و بر معده و شکم نیز
 بمالند و اگر طفل را احتباس بول بهر سرد اندک شیر تخم
 خرفه و شکر باو بدهند و آب گرم بر عانه او بریزند و
 بر بنیاید و هرگاه طفل بزرگ شود و احتیاج بهر ساد
 بغذای اقوی از شیر اندک نانی که خمیر نباشد با شکر یا
 از نشاسته و شکر و روغن بادام نخته باو بدهند و اگر

اوقات ایحال بعد از یکسال می باشد در نیوقت تب بدیج
 لطیف مثل نان و خردوس و بجز و حریه که ملکه شد باید داد و
 شیر را از وی بکسب دفعه نباید قطع نمود بلکه روز بروز غنا
 او را زیاد کنند تب بدیج تا آنکه بداند که آن غذائی که بخورد
 او را کافیت از او شیر را قطع کنند و باید قطع کردن شیر در
 اوقات معتدله مثل بهار یا پاییز باشد و سزاوار نیست که
 اطفال را شراب دهند زیرا که شراب باعث زیادتی رطوبت
 ایشان میشود و بیب کثرت ضعیف بخار شراب بدماغ
 در ذهن ایشان بهر سرد و مدت شیر خوردن اطفال در سال
 چند بدو سال رسد باید شیر را اندک قطع نمود و نقل کرده
 که طفل اگر محتاج بخورد کردن شود چنانچه چهار ماهه کرده
 از اجامات نمائند فصل در تدبیر جنط صاحب کسی که ممکن باشد

حفظ صحت خود نماید بدانکه اکثر مردم را ممکن نیست که ^{خفت}
 صحت خود کنند باین غلی و نافع با آنکه اشتهای بسیار ^{ند}
 در ممکن نیست که خورد را در بعضی چیزها که مضرت ^{نظمت}
 نماید شراب و آنست که این جماعت را تدبیرها بر یک نوع ^{شد}
 بلکه عادت فرمایند خورد اینها را با نظیرین که ^{بعضی}
 اوقات متفرق هوای گرم و بعضی اوقات متفرق هوای ^{سرد}
 شوند و این را عادت خود کرده اند تا آنکه بعضی اوقات
 که در هواهای مختلف و زمانهای حار و بارود در این ^{خمال}
 و صبر بر آن داشته باشند و متفرق نشوند صاحب کامل ^{کریه}
 که من میدیدم جمعی که خورد را عادت فرموده بودند که از ^{صغیر}
 سن اکثر اوقات استخوان بآب سرد میگردند بلکه بارها ^ن
 جماعت را در طبعی است که شیر میدادند در وقت شیر ^د

بزرگ

بآب سرد میزدند و می شستند و در زمانهای پوشش ^س
 برهنه می بودند و بایشان ضرر نمیزید و اما در هر ^{صفت}
 باید احوال نکنند زیرا که ریاضت یکی است از آنکه ^{صحت}
 و اما در اشرب و اطعمه نیز او را استیجابات را که ^{بهر}
 در طعام و شراب کنند و غذاهای حار و بارود ^{بسی}
 و غلیظ و لطیف و شیرین و ترش و آبهای سرد و گرم ^{ند}
 خصوصاً از برای کسی که معاش او در سفر گذرد و باید ^{خود را}
 باین نحو عادت فرماید و تغییر دهد اوقات خوردن ^{غذا}
 که وقت آن معلوم نباشد و مداومت بیک غذا نکنند
 اما خواب از برای این جماعت مناسب است که تغییر ^{اوقات}
 دهند تا آنکه وقت خواب از برای ایشان عادت ^{نشود}
 و باید این جماعت متعهد شود اولاد و پسران و ^{بزرگ}

غذاهای و غذای بارد و هواهای و هوای بارد و سبزیها
 اوله مثل ماهو و استغناج و میوههای سرد مثل انار میخوش
 و آلومیل نماید و از شیرینها اجتناب نماید و از حرکات کثیر
 و قویه و جماع و غضب احتراز نماید و اگر اخراجات در حرارت
 و رطوبت باشد از مزاج باسانی میل با اعتدال کند و اگر
 حرارت و پوست باشد احتیاج بز یادتی در تبرید
 تطبیع اردد و اگر خلط صغری غالب باشد استرا
 و اخراج آن خلط نمایند و اجتناب از هر مولد صغری
 نمود و ناصفت صاحبان مزاج را سکنجین ساده
 نرهندی با شکر و غذا اش انار و آتش نرهندی و آتش
 در شک با گوشت بروه و بزغال و خروس چه و مرغ چه
 مناسب است و اگر مرکب از صغری و بلغم باشد قطع بلغم
 مثل

امثال این جماعت که چه اخلاط بسیار در بدن ایشان متولد
 میشود بیب سو و تدپر در ماکل و مشربا ماکد و تقب
 ریاضت و تحلیلات ایشان را احتیاج به شقیه نمیشود
 فصل در بیان معنی بدنهای خارج از اعتدال صاحب کامل
 گوید بدان خارج از اعتدال بدنهاییست که آن بدنها با
 خروج از اعتدال منع نمیکند تا آنکه افعال بر تنج طبیعی واقع
 شوند و آن خروج از اعتدال در بعضی الطبع میباشد
 و در بعضی از اسبابی میباشد که طبیعی نباشد و آن
 بدنهاییست که مشرفند بر مرض در حال حدوث است یا مرض
 فصل در بیان اصلاح آوردن مزاج حار همچنین که مزاج
 معتدل را حفظ صحت بتعدیل در اسباب ضروری بود و آنکه
 مخزن سبوی حرارت باشد تبرید نماید فرمود و فاجت

غذاهای

او را باشد مگر بجز ضعف تدبیر و باغش حرارت
 و تقویت اعضا و تدبیر غذاهای معوی که لایق باشد
 با و داده شود با این طریقی که ابتدا آشپزی که از مرغ بچه و
 خروس بچه و کبک و دراج و غذاهای لطیف باید آ
 شود و باید این غذاها آنقدر بخورد که قوت قادر بر
 آن باشد چند روز با این طریقی بگذارد بعد از آن از این
 غذاها نقل فرماید و این غذاهایی که اقوی و اعلا ^{شد} با
 مثل مرغ و گوشت بره و گوشت بزغال و بدستوری که ^{مذکور}
 شد بقدر قوت خاصه باید میل نماید بعد از آن نقل ^{کند}
 بگوشت کوسفند و قدری ریاضت بکار برده بحمام ^{وید}
 و روغنهای مرطیب مثل روغن تخم بریدن بمالد و
 موضعهای خوب حمام او را جای دهند و خوشبو ^{کنند}

سکنجین ساده میل نمایند و به مواری استغراق غلط ^{بلغ}
 باید نمود فضل و تدبیر و اصلاح آوردن مزاج با ^م
 و اگر این مزاج با برودت ترطیب باشد و در تدبیر محتاج
 باشی، مسخه از اطعمه و اشربه و زیادتی در ریاضت
 و استعمال مسهلات میشود و اگر با برودت بی ^{ست}
 باشد احتیاج با طعمه و اشربه جاد ترطیب و استعمال
 ریاضت معتدل و خوردن جام بعد از هضم طعام و
 شربهای معتدل مثل شربت عسل و شربت ^{چادر} یا او و غیره
 مثل قرنفل و دارچینی و غیره و فضل و در تدبیر ریاضت
 تدبیر ناقصی باشد مگر با طعمه و اشربه و ریاضت و تدبیر
 ناقصین بر دو قسم است قسم اول آنست که از ناقص ^{بر}
 و عوارض مزاجی با کلیه زایل شده و بدن پاک باشد

انوضع را بر بلعین موافق و بعد از خوردن آن
 جام بخورد و قبل از خوردن غذا ریاضت بکشد اما
 ریاضت با اعتدال باشد زیرا که افراط در حرکت ^{جود}
 تحلیل و زیادتی در ضعف میشود و حد نماید از ^{عضب}
 عقب و جماع و در آفتاب که حرکت نکند و در حمام
 گرم نرود و باید حمام او معتدل باشد قسم دوم از ^{نقا}
 آنست که مریض را بعد از مفارقت تب صداع یا ^{عشایز}
 یا تغییر طعم دهن باقی مانده باشد این قسم ناقص است
 آنست که با ندیر مناسب نماند که مذکور شد قدری
 از علاج کرده شود بلیغی طبع یا بریزد یا تطهیر یا
 تقویت جگر یا فصد یا غیر از اینها از تدابیر علاجیه اما
 در هر تدبیری رعایت حفظ قوت باید نمود و هموار ^{ری}

در استیصال مباده باید کوشید بچستی که موجب ^{ضعف}
 قوت نشود پس اگر علامات خون ظاهر و محتاج ^{بفصد}
 شود اخراج خون نماید بقدر قوت و خلجت و خون
 زیاد گرفته نشود و اگر علامات صرفا ظاهر باشد ^{سراغ}
 صفرا باید بمسهل ضعیف مثل مطبوخ فاکه و خیار ^{شیر}
 یا شربت ورد بیاید است که ناقصه راه گاه و رنگ ^{بول}
 باقی باشد یا آنکه طعم دهندش خوب نباشد یا آنکه بسیار ^{عطر}
 داشته باشد یا آنکه اشتهای طعام نداشته باشد یا
 اکثر اوقات طبع او محسوس باشد یا لذت در طبع ^{شد}
 یا خواب او کم باشد یا زیاد باشد یا آنکه بشه او مثل
 بیمار باشد مجموع اینها دلالت میکند بر اینکه مریض ^{نکند}
 عود خواهد کرد و آثار علت باقیست در تصویرت ^{واجب}

که تدبیر و اصلاح مزاج نمایند خصوصاً هرگاه که در حین ^{مهر}
 شقیه خوب نشده باشد بدانکه هرگاه نافع طرف صبح کفند
 بقدر بختقال و سکنجین مغز جلی بقدره شتال میل نما
 باندک زمانی نقاهت او زایل میگردد و مجرب فصل
 در بیان چیزهایی که منع ضرر غذاهای غیر موافقه ^{نکند} کند
 دفع اشیاء غیر موافقه یا با مزاج غذاهاست که مصلح
 باشد یا آنکه غذای مصلح قبل از آن یا بعد از آن ^{خورد}
 شود پس اگر کسی از شیرینها متاذی شود باید بعد از آن
 چیزهای ترش مثل سکنجین و آب انار ترش و سرکه و ساق
 ترشها بسیار میل کند و اگر کسی از ترشها متاذی شود
 باید بعد از آن شیرینها مثل عسل و شکر و سایر شیرینها
 میل نماید و اگر کسی از روغن و غذاهای چرب متضرر

شود اگر صغری مزاج باشد باغذیها مضر دفع ضرر
 نماید و اگر بلغمی مزاج باشد باغذیه که شوری و شندی ^{است}
 باشد دفع ضرر آن کند همچنین اگر کسی از چیزهای شور
 و تلخ و تند متضرر شود بعد از آن چیزهایی که دهنیت
 و چربی داشته باشد میل نماید و کسی که موافق نباشد ^{اورا}
 خوردن غذاهای غلیظ مثل هر سبزه و کله و خواهد بخورد
 باید قبل از آن یا بعد از آن سکنجین ساده یا جوارش ^ت
 که تقویت هضم و تلطیف غذا نماید مثل کوفی و فلا ^{فلا}
 تناول نماید و حرکت بسیار بکند هرگاه کسی سبزه ^{ترش}
 بسیار میل نماید باید بعد از آن سکنجین میل کند و اگر سبزه
 ترش خورده باشد بعد از آن فلا ^{فلا} عملی عسل یا زنجبیل ^{فلا}
 میل نماید و اگر غذاهای نفاخ خورده باشد بعد از آن ^{فلا}

یا همچون نار مشک میل نماید فضل در تند پر کسی که او را
 از حرکت و تعب عیا و ماندگ بهر سبب باشد یا بدست
 که هرگاه انسان ریاضت و تعب بسیار بکشد بر تبه که او را
 مانند حاصل شود باید نظر کند هرگاه بیابان نام تعب
 در اعضا مثل ام قروح بیبیاخلاقه رقیقه حاده که
 متولد میشود در حرکت قویه از زوایان بعضی اعضا
 و انبساط عیارا اعباء قروحه بینا مندر او را رایت که
 راحت و مالیدن بکار برد و مالیدن باید بسیار هواد
 دروغن بنفشه بر بدن خصوصاً پاها و پست بسیار بماند
 تا آنکه پوست تعب نایل گردد و بعد از آن بسیار بجای
 بروند و باید آب حمام نیم گرم باشد و بعد از پروت
 آمدن از حمام سکنجین ساده یا شربت قند با آب انار میل

نماید

نماید و غذاهایی که الفت دارد باید میل نماید اما کمتر باید
 شود و اگر صاحب عیا یا بد در بدن تمدد که بیب کثرت
 تعب در اعضا و عضلات بهر سبب و انبساط را اعباء تمدد
 گویند ترا و آنت که صاحب این عیا روز اول مالیدن
 بکار برد اما کمتر از قسم اول و استراحت و سکون و خواب
 نماید و روغن بنفشه نیم گرم بدن را چرب کند و بعد از آن
 رود که آب آن معتدل باشد و در آب بسیار مکت نماید
 و بعد از آن که از آب پروت آید بدن را نجفک اندود برود
 بنفشه چرب کند و اگر هو سرد باشد در حمام جامه پوشیده
 پروت آید و بعد از پروت آمدن ساعتی صبر نموده غذا
 میل نماید و باید غذا لطیف و زود هضم باشد مثل خورجین
 و مرغ بچه و گوشت بره و مانند اینها و بعد از آن استراحت

اعیان را نشود در دست
نیز تاب تدابیر ۴

نماید و در روز دوم بعینه همین تدبیر را بکار برند و از ما
و حمام رفتن و چرب کردن بدن اگر چنانچه باین تدابیر عمل نمایند
که درین روز با کلیته ذایل خواهد شد و اگر بیا بدست
اعیان در بدن ضربان شپه بضران ورم بیبکرم شدن
عضلات از حرکات قویه و مجذب شدن فضول با
و عضلات و انقباض را اعیان ورمی گویند و با انقباض
اعضای بیاری باشد بر تبه که دست بر بدن او نمیتوان
و محسوس میشود که اعضا او نسبت بحال صحت بزرگتر
غلظت شده باشد و تدبیر این صفت از اعیان است که
بدن را نرم و بهماری نمایند و بعد از آن بروغن بنفشه و
نیلوفر نیم گرم بدین چرب نمایند و بعد از آن بحامی
که آب آن معتدل باشد و بعد از پیرون آمدن حمام

بنفشه

بنفشه یا شربت نیلوفر یا شربت قند میل نمایند و غذاها
لطیف سیرج الهضم که تطیب کند مثل آش جو با خروین
و کبک و مانند اینها میل نمایند و آش انار با خروس بچه
مناسبت و میوه انکو و انار شیرین و هندوانه مناسبت
و اگر صاحب اعیان یا بد در بدن خشکی و لاغری بر تبه که او را
ممکن نباشد حرکت کردن باسانی مناسب است که تدابیر
که مذکور شد از مالیدن و حمام رفتن و چرب کردن بدن
بر روغنهای مذکوره و استراحت نمودن و خوردن غذا
مالوف معتاد که مایل بر طوبت باشد بکار برد و دریا
و حرکت نماید بمشی لطیف هواری که باین تدابیر اعیان ذایل
میکرد و فصل در بیان و باو احترام از آن بیاید دانست
و با عبارتی از عفوئی که عارض هوا شود بیب اختلاط

مخارات ردیه متغنه که از رطوبات متغنه زمین ^{میخیزد}
درین هنگام تاثیر هوا در بدن موجب حدوث امراض ^{در}
مهلکه مثل حسه و جدری و طاعون و خراجات ردیه
حیات مطبئه میگردد پس ناچار است که حافظ صحت از
چنین هوای محترز باشد و طریق احتراز از او با آنست که
هرگاه علامات حدوث و باطاهر شود مثل آنکه در او ^خ
صیفت یا خریف باران بسیار شود و اکثر اوقات شب و
روز ابر باشد و ریح جنوبی جار بسیار وزد و هوای ^{کن}
باشد لالت کند بحدوث و باد در مجال باید از گوشت
و شراب و حلویات و میوه های رطبه شیرین احتراز نماید
همچنین از خام و زرقن ایسکرم محترز باشد و سرکه و ^{مهاجی}
که از سرکه نخته باشد بسیار میل نماید و همچنین بر بوب ^{فواکه}

ترش مثل رب ریاس و رب غوره و سماق و سبب ^{لیبو}
سکچین ترش نیز بسیار میل نماید و از میوه های که هرگاه ^{نوا}
ترک خوردن گوشت نماید ناچار خروس بچه و دراج و
گوشت بزغاله میتواند خورد بشرط آنکه در طعامهای ^{ترش}
مثل سرکه و غوره و سماق نخته باشد و همچنین رازی کوبد
که هرگاه حافظ صحت نیاید بر بدنا آثار غلبه خون فصد
نماید و در فصد مدافعه بکند و در مکاتهای سرد ^{کن}
شود هرگاه باین تدابیر عمل نمایند ممکن است که از حدوث
امراض و بایستی خلاصی یابد و نیز او را آنست که حافظ ^{صحت}
درین هوا مجلس و مکان خود را سرد نماید و تطیب ^{بد}
مکان را با پاشیدن آب و گذاشتن کلهای سرد و تر مثل ^{بنفشه}
و نیلوفر و گل پید و حد نماید از عقب و جماع و آب ^{سرد}

غسل نماید و آب بر فویج میل نماید و هر روز طرف صبح
 ماء الشجر مرغ و برون مرده کرده میل نماید و آش جو بیارنا ^{فستق}
 و شراب اگر خورد مزوج با آب سرد باید خورده شود و از
 اغذیه حاره حذر نماید و خیار و کدو و هندوانه و ماشا ^ل
 اینها میل نماید و از حرکت در آفتاب و روزه داشتن ^{اخر از}
 نماید و در دفعه جمع و عطش نکند یعنی هرگاه که ^{تشنه}
 شود طعام و آب میل نماید و اگر در هوا احساس ^{تشنه}
 بخیر مسکن خورد با به مندا کافور کند و کلاب در خانه
 بپاشد و آش سرکه و عسل میل نماید و درین حال ^{کافور}
 مناسب تمام دارد هر روز بکشتال بالخاب ^{بیرطوبت}
 طرف صبح میل نماید و خوردن فاد زهر معدنی هر روز
 بندر یکدانک و مداومت نمودن بان بیان نافع است

داری

نازی میگوید که شخصی از قدامه اطبا مثل کرده که هرگاه ^{بکند}
 از صبر و جزو و از زعفران و مراد هر یک یکجور و هر روز
 قدر و از ده قیراط ازان باید و قدر شراب مزوج با
 میل نماید در ایام و با بیاض نافست و نیز که بد کسی را
 دیدم در ایام و با که این و فا خورد از این ^{فستق}
 سلامت زیت جالینوس کوید خوردن کل ارضی ^{که}
 و آب در بحال بسیار نافست و همچنین خوردن تراب
 الافاعی نیز نفع بسیار دارد و کحل در بیان مندرجات
 جودت و در بعضی علامات و حالاتی که خبر دهند ^{شد}
 بجدوث امراض و بلافاصله در هرگاه حافظ صحت ^{ملا}
 باین علامات و حالات بهر شانید قبل از حدوث آن
 حاد در رویه مشاهده نموده تدارک احوال خود ^{مورد}

و آنکه در بیان این کلمات عظیم از ازا که از حفظ است
 آنست که میسر است قتل شود و در بیان این کلمات که در کمال
 دایم شدیدی و شکیفته خیر و در بیان این کلمات که در کمال
 ترا و اوست که در بیان حال طلیل در آن مدغم است
 بخوبی که مشهور است و از قتل و ای بیاید در و خیر
 بحدوث آنکه ترا و اوست که در بیان حال مهلات قوت
 و بیاید و در بیان و در بیان که در آن قوت
 باشد و در بیان حد و تمام میل نماید و اختلا
 جمع بین هر کدام و این بسیار باشد خیر و در حدیث
 قبح ترا و اوست که شکیفته بین مهلات مناسب
 و لطیف و تدبیر و استعمال او بیجان که در بیان
 ملکات بلایند و در اختلاج جانب بدن هر کدام

باشد خیر و در حدیث طالع ترا و اوست که استراخ
 محقق و خوب مناسب نموده تبدیل مزاج باد و بر جاز
 که در بیان طالع ملکوت نماید و سرخ چشم و در
 عروق و چشم و در و متادی مثل آن صورت خیر و در
 سر تمام ترا و اوست که شکیفته بین مهلاتها الفا
 و سر که در و غن کل رخ بر سر یکبار و در کابوس و در
 دایمی و قوی شود خیر و در حدیث مرع ترا و اوست
 که معالج کابوس و در و بخوبی که در بیان خود ملکوت
 قاعقه نماید و غم دایم که سیگار هر وقت باشد و
 خلق و سر و در جاذبه و در حدیث ما الخیر یا ترا و اوست
 که شکیفته بین مهلاتها انوره آنچه در بیان و در
 یکبار و در هر که چنان بیند که چشم او پشیم و

احساس شعاع در پیش چشم کند و گمان کند که در میان
غبار و دخان است یا آنکه حوالی آن غبار و دخان است
این حالات خبر دهند بجدوث نزول آب سزاوار است
که شقیه بدن بمسلمات موافقه نموده آنچه درین باب
در کار است بکار بریند تا ترود و دام زکام و نزله خبر دهد
جدوث علت های ریه مثل سل و ریه سزاوار است که
زکام و نزله بخوی که مذکور است نموده اهل آن نمایند
و دوام عرق خرد دهد بجدوث املا بدنی از مواد
باید بادرت بقصد و اسهال و تقلیل در غذا نماید و
حفظ آن شدید ایم یعنی اختلاج و طپش دل خبر دهد
نیجا سزاوار است که بنا در بقصد نموده ادویه ^{قلیه}
مفرجات و اشربه که معوی قلب باشد میل نماید کند

حواس با امتلاء بدن از مواد خرد دهد بجدوث سکنه
است که تدارک بقصد و اسهال نماید و تغل و کرافت
پهلوی است نزد اضلاع خلف خرد دهد بجدوث علت
کبد و تهیج در و و درم بلبک های چشم و باها خرد دهد بجدوث
استقام سزاوار است که درین دو حال اصلاح حال
نماید بادویه و اغذیه که در آن باب مذکور است و بنویسند
اشتها باغشیا و نفع خرد دهد بجدوث سزاوار است که
تدارک احوال معده نمایند بخواب طویل و اماکن از
و بادویه موصوفه در آن باب و هرگاه متغیر شود حالت
از حالات بدن صحیح از زیادتی و نقصان در اشتها
کثرت و قلت خواب و اضطراب و تشویش در آن و
جاری شدن عرق بسیار که عادت نداشت و جاری شدن

END OF REEL
PLEASE REWIND

